

வ
தீருச்சிற்றம்பலம்,

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள.

ரத்திரக்கொத்து

தமதுபண்புதா

சே. வெள்ளியம்பலம்பிள்ளையவர்கள் துமாரர்

சே. சிவஞானம்பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

நே. முருகேச முதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னைப் புரகை

“கணேச” அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

Registered Copyright.

உ

சுவமயம்.

அட்டவணை.

நம்பர்.	விஷயம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
	செல்காலத்திரங்கல்	1	54
2	நிகழ்காலத்திரங்கல்	8	50
3	வருகாலத்திரங்கல்	14	48
4	அறுபூதிவிளக்கம்	20	64
5	தாலாட்டு	28	63
6	வெண்பா	36	65
7	கட்டளைக்கலித்துறை	50	54
8	துகளறுபோதம்	63	79
9	கிருப்புன்முறுவல்	87	

னர். இவர்தம்மைப் பெற்றோர் சுக்கில பக்கத்துச் சந்திரன் போல் வளர்க்க வளாநது தக்கவயதுநீரம்புதற்குள் நிகண்டு கற்று இலக்கியம் இலக்கணம் தருக்க முதலிய கருவிநூல்கள் பயின்று சிற்சபையி லற்புத நடஞ்செயு மாண்டகை நீண்ட பூங்கழற்க ணன்புடைமை முற்பிறப் பிலுடைமையாற் பதி பசு பாச மென்னு முப்பொரு ளுணர்ச்சியுடைய ராயினர்.

இவ் விருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திர்பாத முடையராக விளங்கலாற் சுத்தாத்துவித வைதிக சுவ பரமாசாரிய சிகாமணியாகிய பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்ட தேசிகர் மரபிடை யருளுபதேசம் பெற் றவச சிறந்து சிவாநுபூதிச செல்வராய் வீற்றிருந்தனர். இவர்பா லருளுபதேசம் பெற்றுச் சிறந்தா ரெனைப் பார். இவருளொரு திருக்கூட்டமாகச் சேர்ந்து அடிக ளுடகுழுவ லன்புடைய ராகிச் சிவாநுபூதிமாண்க சிறந்தார் அறுபான் மூவர் அவர் தத்துவப் பானப் பிரகாசர், கண்ணப்பர் முதலாயினார். மாருங் கெய்திக் கவுரிமாயூரத் தண் மடாலயத் தெழுந்தருளிச் சிவபூசை, சீயன நடத்தி வந்தனர்.

இவ்வாழிருக்கையி லொருநூன்று அடிகளும் அடியரும் வழக்கம்போற் றிருவமுது மிசைந்தனர். அது போழ்து பரிசாரகன் வேப்பெண்ணெயை ஆனெயென வணராமேயுடுத்தவருண னு மன்னத்திற்பெய்தனன் அடிகள் முதலானோரும் ஒரு விகற்பமு மில்லாது விழைந்து அமுது கொண்டனர். அவருளொருவராகிய கண்ணப்பர் சற்றே விகற்பமெய்திப் பரிசாரகன் அன் னத்திற் பெய்தது வேப்பெண்ணெயென் றுணர்ந்து எண்ணெயினை விட்டுப் பிசைந்த பருப்பன்னமுண்ணுது கவன்று 'வே'யென்றோக்கா ளித்தனர். அதனையுணர்ந்த அடிகளும் 'நமது திருக்கூட்டத்தே பக்குவ மில்லா தாரு மிடுப்பது தருதியோ' எனக் கட்டளை யிட்டனர். அதனைக் கேட்ட கண்ணப்பரும் உடனே இம்மென் றெழுந்து அப்பந்தியினின்று நீங்கிப் போந்து தம தடிக ளடிகளைச் சிந்தனையி லிடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டே வடக்கேணுக்கிற் சென்றனர்.

இவர் சென்ற சின்னாட்பின்னர் அடிகளும் தம்மடிய ரோடுஞ் சித்திரை மதியிற் றிருவோணநாளிற் சமாதியி லிறங்குவதாக அந்நாளிற் பொன்னி நதர் டுநத சென்னி நன்னாடடிக ள் யரசாண்டுவரும் அரசனைக்கூடியறிவித்து

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அதற்குத் தக்க இடம் அமைக்க வெனக்கட்டளை யிட்ட னார். அரசனோ கழிபேருவகையெய்தி அக்கொளி மாபு ாததிற் கண்மையாகிய பூம்பொழி லொன்றில் அவ வடிகள் கட்டளையிட்டா ன்கு அடிசுக்கொரு சமாதியும அடியி அறுபா னிருவருக்குமத்துணைச்சமாதியுமமைத்து அடிசுக்கு விண்ணப் பித்ததனறி இச்சிறந்த ரெய்தியை உலகமெங்கும் அறியப் பறை சாற்றுவித்தனன்.

இவ்வதிகையங் கேட்டாங் கனைவரும் குறித்த நாளில் அப்பூம்பொழிலையடைந்து யாது வினோத நடக்குமோ காண்பேமென் றெதிர்பார்த் திருந்தனா. அரசனோ அப்பூம்பொழிலை யொப்பனை புனைந் தடிகளடிகளை வணங்கி விண்ணப்பித்தனன். இறைவனோடு புக்கொடுங் குங்கால நேர்ந்தமையான் அடிகளும் தம்மடியருடன் அப்பூம்பொழிலை யெய்திக் காணவந்தார் யாரையும் திருவருட் கண்ணனோக்கி யாசீர்வதித்து யாவருங்கேட் பத் திருவெண்பாக்கள் மூன்றனை யருளிச்செய்து தமக் கென்றமைத்த சமாதியி லிறங்கிச் சிவத்தியானத்தோடு சின்முத்திரையாகிய மோனமுத்திரை தாங்கி நிலவினர் பின்னர் அடி றுபா னிருவருந் தனித்தனி யொவ்வொ ருதிருவெண்பாடிப் பாடிக் கொண்டே தம்மடிக ளடிகளைத்

ரானஞ் செய்துகொண்டு மும்முறை வலம் வந்தெட்
றெப்பு நிலமுறப்பணிந்து தத்தமக் கமைத்த சமாதியி
லிறங்கிச் சித்திபெற்றனர்.

இவ்வாறு நிகழு மதிசயம் அரசனும் பலரும்
வியப்புற்று இப்பெற லருஞ்செல்வம் இக்கூட்
டத்திற் சேர்ந்தவடியவ ரொருவரெய்தப் பெற்ற
லரே! அவரெங்குற்றனரோ! யாண்டுள்ளாரோ! அவ
ரிச்செய்தி யுணர்வரோ! எனப்பலபடப் பேசிக் கவல
கொண்டனர். அவ்வமையத்தில் வடக்கட் சென்ற அடி
யர் தற்செயலா யாண்டுத் தோன்றித் தமக்கென்றொரு
சமாதியமைக்கப் படாமையா லாங்குள்ள வெல்லாச்
சமாதிகளையுமும்முறைவலம்வந்துவணங்கித்தம்மடிகள்
சமாதியை நாடி யாராவன்பு மீதுர்ந்து கண்ணீருங் கப்ப
லையுமாய் நெஞ்சநெகரு நெக்குக கசிந்துருகி நின்று; 'ஆ
ண்டகந சிற்றம் பலவாவடியேறகா - மீண்டும் பிறக்க
ந் தேவண்டாவோ' எனக் கூறி நின்றனர். உடனே அ
ச்சமாதி பிளவுபட அடிகள் விழித்து நோக்கி எதிரிற்
கூப்பிய கையராய்க் கவலகொண்ட கண்ணப்பரை யிரு
கையாரத்தழீ இக்கொண்டு தமது மடியிருத்தி ஐக்கி
யஞ்செய்து கொண்டனர். இவர் பெற்ற மீபிறப்பேறு.

இவர் பெற்றது யாரினுஞ் சிறப்புற்றதெனக் கண்டா யாவருங்கழறித் தத்தமிருக்கையை யடைந் தனர். அரண்னோ அச்சமாதிக் கட்டடங்களை யெல்லா மேலே விதா னித்துத் திருத்திப் பூசனை நடத்த வமைத்துச் சிவபெறுற்றுச் சிறந்தனன. இதனுண்மை பின்வருமபியுந் தி ரெய்யுளா னறியலாம். அது “முத்தாறுபத்து மூவா பணிந் தேத்துப், சித்தர் வனந்தில்லைச் சிற்றம்பலவா பத்தர், பவவிருளை நீக்கியருள பாணுவேதுய்ய, தவ வடிவே சின்னாள் சரண்.” இக்கவிரிமா யூர்த்திற் கடுத்த இவர் சமாதியமைந்த பூம்பொழிலைச் சித்தர்வனமென் றார், சித்தக் கூட்டினுந் இன்னும் வழங்குகின்றனர்.

இச்சாத்திரக் கொள் ளடங்கிய நூல்கள் செல்கா லத்திரங்கல், நிகழ் காலத்திரங்கல், வருகாலத்திரங்கல், அநுபூதிவிளக்கம், தாலாட்டு, கலித்துறை, முறுவல் துகளறுபோத மெனபன. இவ்வடிகளும் அடியவரும் சமாதியடையுப்போது சிற்றம்பலநாடிகள் மூன்று வெண்பாவும் ஏனையோர் ஒவ்வொரு வெண்பாவும் பாடியதாகத் தோன்றுகின்றது. திருச்செந்தூர் அகவலையும் இவர் செய்தகாகச் சிலர் கூறுப. இப்பெயரினர் வேறிரு வருளர். அவ் பெரிபபழுதைச் சிற்றம்பல நாடிகளும், சிறுபழுதைச் சிறுபலநாடிகளு மெனப்படுவர். _

முகவுரை.

யான் சிற்றப்பல நாடிகளும் அவரடியரும் பாடிய இவ்வரிய பெரிய நூல்களடங்கிய திரட்டொன்று வெருகாலத்திற்குமுன் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதன் சா. பேர்பாலும் எனக்கும் அவ்வடிகள் மரபிற் ராய விசேட நீக்கைகள் கிடைக்கப்பெற்றன. இப்பரம்பரை சீகாழி, மாபூர மென்பனவாய சோணாட்டுத் திருப்பதி சனினின்றுந் திருத்தொண்டை நாட்டி லெம்மையாந், டைய அறப்பெருஞ் செல்வி எண்ணான் கறனும் புரிந் திறைவனை வளைச்சவட்டாலுந் தனச்சவட்டாலும் இறுகச் செய்த தவசேஷத்திரும் சத்தபுரிகளி லொன்றுபா யிலகிய காங்கி நகரத்தில் ஞானபபிர'காச ராசினமேன ஐறறைஞான்று பிருகவின் றது. அங்கு மகா குருபூசை சித்திரை மாத திருவேணா நாளிற் பிரதிவருடமு நடந்தேறி வருகின் றது. அவ்வாதினத்தின் முன்னிருந்த மகாசந்நிதானம் அடியேனை நோக்கிக் கடைக்கணித்து நம்முடைய ஆதினப் பெருஞ் செல்வமாகிய இச்சிற்றப்பல நாடிகள் நூல்களைத்தும் அடியேன்பாற்கொடுத்து அச்சிட் பெருகித்த லுனக்குக் கடனாமெனக் கட்டளையிட் டிருந் தார்கள். கல்வியிலுஞ் செல்வத்திலும் வறியனாகிட யான் இப்பொருள் காரிய மெவ்வாறு மலர்ந்தென

கருதியிருக்கையில் பிரதிகள் சில விடைத்துத் திருந்த முஞ் செய்ய முயன்றேன். துகளறுபோத மொன்றே திருந்தவனக்கு மிகச்சாலச் சிரமம் தந்தது. சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய நானை, வேதாசலம் பிள்ளை யவர்கள் சிற்றுரைப்பொன்றெழுதிவிடுத்த ஒருபிரதி கிடைத்தது. அவ்வுரையோமிகச்சுருக்கியெழுதி யிருக்கின்றது. இதறிந்த ; வடநூற் கடலையும் தமிழ்நூற் கடலையும் நிலைகண்டுணர்ந்த தராஷிடபாடிய காரமாகிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் செஞ்ஞான யோகிகளே ஆங்காங்குக் காட்டாகக் காட்டிய இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை எவ்வாறு வெளியிடுவதெனக் கருதியே யிருந்த எனக்குத் திருமெல்வேலி - வித்துவான் - பால்வண்ண முதலியா ரவர்கள் தென்னாட்டுப் பல பிரதிகளாய்க்கொண்டு பரிசீலனைத் தச்சிட்டுத் தவிய பிரதிபுங் கிடைத்து என் பிரதியோடு ஒத்திட்டு அச்சிட முயன்றேன்.

இதை டெய்வாற் தச்சிடுவதென்று கருதியிருந்த எனக்குப்போயதாரசிந்தையுடன் சென்னைப்பிரசுரிப் பெண்களுஞ் சூ இந்துமதபோதனை போதிக்கு ரிபிதர்

முகவுரை.

சைவப்பிரபு - நே. முனிசாமி முதலியா ரவர்கள் ஷெ
பரடராலேப் பரிபாலனத்திற் கென்றமைத்த தமது
கணேச அச்சியந்திர சாலையிற் றமது சொந்தச் செல
விலேயே அச்சிட்டித் தருவதாக வாக்களித் தவ்வாறே
முடித்துங் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் செய்துநன்றிக்கு
யான் மழைக்கு மாறுதலிசெய்வா ரில்லதுபேறற் கருத
வேண்வதுதன்றி யான்செயற்பால தொன்றுமின்று.
எனக்குப்பிரதி யுதவினவர்கட்கு என்மனமாரவந்தனஞ்
செலுத்துகின்றேன். யான் இச்சாத்திரக்கொத்தினை யச்
சிடுகையில் என்கோடு பிரதிகையொத்திட்டச்சிட வுத
வியாயிருந்த - கவர்ண்மெண்டு பெண்கள் கல்விச் சாலை
களில் சென்றல் சர்க்கல் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் தலைமை
புலிகிதர் சே. சிவஞானம் பிள்ளைக்கும் என்ன கைம்
பாறு செயற்பாலேன். இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை,
யானச்சிடக் கருணைசெய்த முழுமுதல்வன் றிருவ
ருளை வணங்குகின்றேன்.

இங்ஙனம்.

தி. ரண்முகம் பிள்ளை.

பிரதிகள் கொடுக்கோம் பெயர்.

பிரதி எண்

- என்பாவிருந்த பிரதி 1.
 சாஞ்சி. ஞானப்பிரகாச ராதீனம் 1.
 தி. கோதண்ட சாமி பிள்ளை அவர்கள் 1.
 திரிசுபுரம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பயணடிதர
 தி. அனுமுக நயினா அவர்கள். 1.
 ஆகாறு போதம்-திருநெல்வேலி வித்யாவான்,
 பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள். 1.
 ஆகாறு போதமும் சிறைப்பல நாடி சன்
 வெண்பாவும். சென்னைச் சுற்றிஸ்தவ கலா
 சாலைத் தமிழ்ப்பயணடி சா நாகை. வேதா
 சலம் பிள்ளை அவர்கள். 1.

(இவ்வாறு)

தி. ச.

௨௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

அநுச்சேய்து

சாத்திரகம் கொத்து.

முதலாவது,

சேல்காலத்திரங்கல்.

சீரார் திருநீறுந் தீதிலருள் வேடமுமுன்

சேராம லையோ தெனியா திருந்தனமே (1)

வந்து பிறந்ததிந்த மானிடராய் மணனினமிசை

யெந்தைபணி செய்வதற்கென் றெண்ணு திருந்தனமே.

திருக்கோயில் சூழ்ந்து சிவனுருவங் கண்டு

மருட்கோல மாற்றாமன் மாண்டு திரிந்தனமே. (2)

சிறுநம்பலநாடிகள் [செல்காலத்

1 ருசனமு மாமலரு மாருத் திருவிளக்குஞ்
2 ருசனையோற்கென்றென் றுஞ்செய்யாதிருந்தனமே.

3 பையவி சேட மவுத்திரிமுன் கொள்ளா
சுநமவில் விடையத் தழிந்து திரிந்தனமே. (5)

4 னனே சிவனரை யாதாவாய்ப் பூசித்த
வினனே வினைப்பிறப்பி லீடழிந்து விட்டனமே. (6)

5 கா ட யோசு நிராதா யோசுமெனுஞ்
சுநான மிலலாமற சூழந்து பிறந்தனமே. (7)

6 னெழுதித்திட் டென்று மொழியாத விடுதரு
7 னனருந் வேணுமென்று நாடா திருந்தனமே. (8)

8 னவாசி நின்ற வறனா றுலகிற்
9 னவா மிருத்தல் குடியா திருநகரமே. (9)

10 கதரின தேசிகனார் சிவதை மகிழ்ந்துருகிப்
11 கிதரப் போற்றும்பு போதவமே போசுகினமே. (10)

12 மாருத மாக்கருணை மானிடர்போல் வந்திருக்கப்
13 பேருகப போற்றும்பு பேழிழந்து விட்டனமே. (11)

14 இனையோ லன்றே யிறைவனார் கண்மலரால்
15 னன்றுவினை போக்காமல் விட்டேனா செய்தனமே. (12)

அங்கமலத் தானிரண்டு மன்றே தலைகொண்டு
பொங்குமலம் போககாபற் புலவைழியேபொங்குநமே
பூத வுடப்பு பொருளல்ல வென்றுணராத
போதந் தனைமுன்னே பொருந்தியிடப் பெற விலமே.

மனாதிமுதல் வாயு மறந்தி நந்த வாழ்வை
யனாதியே காணா தவமே யுழன்றனமே. (15)

ஒன்றும பொறுப்புலனை போயா தி நந்த வினய
மன்றருந்த வெல்லா மகன்றிருந் பெற விலமே (16)

ஆணவத்தை நீக்கி யறிவில் விழித நந்தை
காணவத்த வன்றுமுதல் காணா தலந்தனமே. (17)

என்னறிவு கண்டிங் கிருடர்க்கு விவவிழியு
முன்னமறி யாதலந்தேன் முடிகதனை எவ்வேவா. (18)

அறிவுக் கறிவாடு யாதார மாசிப்
பிறிகைக் கரிதாம்பே றிகெடுநாள பெற விலமே. (19)

பார்க்க வரிதாம் பரவறிவின் றன்பெ நாம
தேற்கவே கண்டுகண் டின்புற் றிருந்தெனமே. (20)

எல்லா வறிவு மிழந்தவிடத் துள்ளவின்
மல்லாத பாவினே என்தே பறிந்திலமே (21)

சிறிறம்பலநாடிகள் [சேல்காலந்த

வாணந்து தேவறியா மாமலாத்தாள் வாழ்த்தியன்றே
யானந்தத் தேனை யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (22)

உள்ளும் புறம்பு மொழியாத வானந்த
வெள்ளத் தழுந்தாமல் வீணெடுநாள் விட்டனமே. (23)

தீரா சிவானந்தத் தேனருந்தி வாழ்வதற்குத்
தேராம விரெடுநாள் தீவினையில மூளுவதே. (24)

எண்ணரிய பேரின்ப மிப்போது போலமுன்னும
நண்ணி யருந்தாமல நாளவமே போகினமே. (25)

கண்டவிட மெல்லாங் கலந்த பரமசுகம்
கொண்டிருந்து வாழாநாள் கொன்னே கழிந்தனபே
எல்லாமா முத்தியினின் றென்னைமே விட்டசுக
நல்லாம விரெடுநாள் நிலலாம னின்றனமே. (27)

சேரம- சிவமார் தெளிவுந் தெளிந்தவிந்த
சேரம்போல் முன்னாளு சின்றுகிடப் பெற்றிலமே. (26)

நல்லாத நெல்லாம நிலையென்று நெஞ்சில்வைத்துச
சொல்லாத பேரழிவு சொல்லாடப் பெற்றிலமே. (29)

ஆகாப் பொருள்கேடி யாம்பொருளைக் கைவிட்டுப்
போகா அடல்தோலும் புக்குழன்று விட்டனமே. (30)

முத்திநெறி நில்லாத மூர்க்க ருடன்கூடி
யத்தனடி யாரடியை யாதரிக்கப் பெற்றிலமே. (31)

நன்றாள் முதலாக வெவ்வுறவும் போற்றிசெய்து
சான்றோர் திருவடியைச் சார்வதற்குப் பெற்றிலமே.

நெஞ்சமுத்த மாகவே திட்டேம் பேசியிக
வஞ்செழுத்தும் வெண்ணீறு மாதரிக்கப் பெற்றிலமே.

புரையுடைய சிந்தைப் புலைய ருடன்கூடி
யரனடியார் கூட்ட மணுகுதற்குப் பெற்றிலமே. (34)

போதமிலா ரோடே பொருந்தக் கலந்துமிக
வேதமுடி வாரை விளம்புதற்குப் பெற்றிலமே. (35)

பேயான பொய்ச்சமைய பேதந் தனிலுணர்ந்து
வாயார வாகமத்தை வாழ்த்துதற்குப் பெற்றிலமே. (36)

பொய்கண் டகலாத போதமிலோ மிந்நெடுநாள்
மெய்கண்டான் சந்தான மேவுதற்குப் பெற்றிலமே.

பொங்கும் பவத்தொடர்ச்சி டோக்குதற்கு முன்னமே
கங்கைநகர் மெய்கண்டான் காற்கமலம் பெற்றிலமே.

திரா மலமனைத்துந் தீரந்திருக்க விந்நெடுநாள்
சீராரு மெய்கண்டான் சேவடிகள் பெற்றிலமே. (39)

சிற்றம்பலநாடிகள் [செலவாலத்த

அசுர பாயமுதக வன்றே யருளுருவாய்ச்
சுருள மெய்கண்டான் கருதற்குப் பெறறிலமே.

ஆனந்த மரணநிராத வொப்பிலருள மெய்கண்டா
வனது யருளுருவா பாண்டருளப் பெறறிலமே. (41)

சுருள மெய்கண்டான் செங்கடல்த தாளிரண்டு
மாரதாராயப் பூசிகக வனதே யறிந்திலமே. (42)

சுருள மெய்கண்டான் மேனிதனைப்
பலவருளவனதே பூசிககப் பெறறிலமே. (43)

பூசிகக தொடியாப் பார்போகந் தன்னில
செங்கடலவாடி ஹனுநது விட்டனமே. (44)

பூசிகக தொடியாப் பார்போகந் தன்னில
செங்கடலவாடி ஹனுநது விட்டனமே. (45)

வண்ணொள வியப் வெழிற்குரவா மேனிதனைக்
சுருளவகன் கருவனதே கண்டிருக்கப் பெறறிலமே.

சொல்லாத சொல்லதனைச் சொல்லலே சொன்னாசொ
ல்லலாரு செவிகளினு லெப்பொழுதுங் கேட்டிலமே

இசைக்க மறந்து மெழிற்குரவா தநந்
சுருள மெய்கண்டான் கருதற்குப் பெறறிலமே. (46)

இரங்கல்]

சாத்திரக்கொத்து.

கனித்த திருஞானங் கண்ணு லருந்தி
யளித்ததனை யன்றே யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (49)

ஆக்காப் பதத்தி லருமணத்தை யா தரித்து
மூக்கான் முரலுதற்கு முன்னமே பெற்றிலமே. (50)

காயா யருள்கூந்த தம்பிரான் றுளிணையை
வாயா வன்றே வழுத்துதற்குப் பெற்றிலமே (51)

போதநான் செய்நுவந்த பொல்லா வினைநீ
நாதனு றேவல நடப்பதற்குப் பெற்றிலமே. (52)

மெய்யணைய வந்தருளு மெய்கண்டான் மேனியன்
கையிணைகள் கூப்பிக் கசிந்துருகப் பெற்றிலமே. (53)

நிலையாம் பொருளில் நிறுத்துங் குருவைத்
தலையால் வணங்காமற் றுழவுசெய்து விட்டனமே. (54)

சேல்காலத்திரங்கல் - முற்றும்.

சிற்றம்பலநாடிகள் [நிகழ்காலத்து

இரண்டாவது,
நிகழ்காலத்திரங்கல்.

உன்னரிய ஞான முருவாக வந்தருள
வென்னதவரு செய்தேமுன் னியாமென் றறிந்திலமே.

ஆண்டருள வேணுமெனு மாசையோ நல்லறமோ
வேணடி யெமையாள மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (2)

செய்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு
கீட்சி நரவெமக்கு மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (3)

வாரீர் சிவனடியார் வாராமல் வந்தவரைப்
பாரீர் பரத்தின் பரிணாமந் தன்னையுமே. (4)

இப்படியே யிப்படியி லென்போ விருப்பதுவே
யப்படியே யந்த வகண்டபரி பூரணமே. (5)

பேராத விற்பப் பெருமா னுருக்கொண்டு
வாராமல் வந்துதிரு வார்த்தை யுரைப்பதுவே. (6)

கல்லா னிழவிருந்து கைம்மலரால் நால்வருக்குச்
சொல்லாத சொல்லதனைச் சொல்லுதற்கு வந்தவா. (7)

அறுபத்து மூவர்க்கு மன்றன்று வந்தா
ருறுமுத்தி சேர்வார்கட் கோருருவாய் வந்தவா. (8)

சீரார் மறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்நூலு
மோரா வுணர்வு மொருமொழியாய்த் தந்தவா. (9)

ஆரிபிரமர் காணுத வாந்தத் தேனைப்
பருகிப்பரு காதருந்தப் பான்மொழியாய்த் தந்தவா.
தோன்றும்பொழுதெல்லாஞ்சகவடிவேதோன்றுதற்குத்
தோன்றும் பெருமாஸ்தஞ் சொல்லாலே சொன்னவா.
பஞ்சமலந் தீர்ந்த பரம சுகந்தன்னைக்
கிஞ்சகவா யாலே கேளென்று சொன்னவா. (12)

போதளவுங் காணுமற் புல்குஞ் சுகந்தன்னை
சீதள வாயாலே தெளிவதற்குச் செப்பியவா. (13)

நாயின் கழுத்தினுக்கு நல்லாரம் வாய்த்ததுபோல்
தீயவினை யேனருந்தத் தெள்ளமுதந் தந்தவா. (14)

வேதன்மால் காணுத மெய்கண்ட நாதனார்
பாத நாங்காணப் படிமிசையே வந்தவா. (15)

மெய்கண்ட நாதனார் மேதினிமேல் வந்தருளக்
கைகண்டோம் வீட்டின்பங் காட்சி யறக்கலந்தே. (16)

தீராத பொய்யவித்தை தீருமாந் தீர்ந்ததற்பின்
ஒர வுணர்வுடம்பா யொன்றுபட நின்றவா. (17)

குருவொழிந்து தெய்வங் குவலயத்திற் கொள்ளார்
இருவ ருமியாத விறைநிறைவி லேயந்தவா. (18)

காணீர் திருமேனி கண்ணுரக் கண்குளிரப்
பேணி ரவர்பதத்தைப் பேசீ ரவர்புகழே. (19)

அண்டங் கடந்த வறிவுருவைப் பாருங்கோள்
கொண்டர் புடைகுழந்த சோதிதனைப் பாருங்கோள்.

ஆனந்த நாட னருளமேனி பாருங்கோள்
தேனுந்து வாயாரச் செப்புதலைக் கேளுங்கோள். (21)

எண்ணுத விற்ப விறையுருவைப் பாருங்கோள்
கண்ணுல வினைதீர்த்த காரணரைப் பாருங்கோள். (22)

வாக்கிறந்த விற்ப வடிவதனைப் பாருங்கோள்
நோக்கரிய நோக்குடைய துண்ணியரைப்பாருங்கோள்

திருமா லயனறியாத் தேசிகரைப் பாருங்
கருமா லொழித்தாண்ட காற்கமலம் பாருமே. (24)

செய்தற் கரியதவஞ் செய்தாலுந் தேவர்கட்கு
மெய்கற் கரியபிரா னெய்தியவா பாருமே. (25)

நீரா மலங்கெடுத்த சிற்பரரைக் காணுங்கோள்
வாரா வருளருள வந்தவரைக் காணுங்கோள். (26)

பிறவா நெறிராட்டும் பிஞ்ஞகரைக் காணு
மறவாத பேரின்பம் வைத்தவரைக் காணுமே. (27)

மண்ணிற் பிறந்து வருந்தாமை வான்கருணை
கண்ணிற் பணிவித்த காரணரைக் காணுமே. (28)

வேறு.

அல்ல ஸறுத்தமை பாரீர் அண்ண லிருந்தமை பாரீர்
சொலலை விடுதமை பாரீர் சோதி யெடுத்தமை பாரீர்
மாயை கழனறமை பாரீர் வல்வினை விட்டமை பாரீர்
தூய வறிவரைப் பாரீர் தேரன்றாத துணைவரைப்பாரீர்
என்னை யளித்தமை பாரீர் ரென்னுள் இருந்தமை பாரீர்
தன்னை யளித்தமை பாரீர் தகைவற நின்றமை பாரீர்
பூதங் களைந்தமை பாரீர் பொய்யுரை மாண்டமை பாரீர்
நாதமொழிந்தமை பாரீர் நாமற நின்றமை பாரீர். (32)

ஆசை யகன்றமை பாரீர் ராணவம் விட்டமை பாரீர்
தேச நிறைந்தமை பாரீர் தேசிகர் தேசனைப் பாரீர்.

வாதனை போனமை பாரீர் வாழ்வுபொய்யானமை பாரீர்
பேதைமை பேர்ந்தமை பாரீர் பேதைமை போனது பாரீர்.

உருவ மிறந்தமை பாரீர் ருணர்வுரு வானமை பாரீர்
அருவ மிறந்தமை பாரீர் ரானந்த மானமை பாரீர். (35)

போத மிறந்தமை பாரீர் பூரண மானமை பாரீர்
வேத முடிவரைப் பாரீர் மெய்கண்ட நாதரைப் பாரீர்
ஆகம சீலரைப் பாரீர் அம்பல வாணரைப் பாரீர்
ஏக னனேகனைப் பாரீர் இன்ப வருவனைப் பாரீர். (37)

அறிவுக் கறிவனைப் பாரீர் ரறிவுக் கதீதனைப் பாரீர்
செறிகைக் கினியனைப் பாரீர் தேசிக தேவனைப் பாரீர்
சேரப் படைத்தமை பாரீர் சேர வளித்தமை பாரீர்
சேரத் துடைத்தமைபாரீர் செய்யாச்செயலனைப்பாரீர்.

உள்ளும் புறம்பனைப் பாரீர் ரொருதன்மையாளனைப்பாரீர்
தெள்ளத் தெளிவனைப் பாரீர் தேறலிற்றேறனைப்பாரீர்
சுட்ட விருந்தமை பாரீர் சுட்டற நின்றமை பாரீர்
கிட்ட வெளியனைப் பாரீர் கேளிறிர்கேளனைப்பாரீர் (41)

கருணை யுருவனைப் பாரீர் கண்ணரு ளாளனைப் பாரீர்
உருண்மல மற்றமை பாரீர் ரின்புற் றிருந்தமை பாரீர்.

எல்லாமபொய்யானமைபாரீ ரின்பமெய்யானமைபாரீர்
 சொல்லாத சொல்லீனப்பாரீர் சொல்லற்றசோதியைப்பாரீர்
 சிவமொளின் தற்றமை பாரீர் சேர்ந்து கலந்தமை பாரீர்
 நவமொழிந ழுற்றமை பாரீர் நாமவ ரானமை பாரீர்.

வேறு.

இப்போது கண்ட விறையறிவு மென்னுயிருக்
 கப்போது மாதார மாகியவா கண்டனமே. (45)

ரெப்பரிய வுண்மைச் சிவஞான தேசிகரா
 யிப்படியே வந்திங் கிருந்த ததிசயமே. (46)

தேன்றரு மானந்தச் செங்கமலத் தாளருள
 யானிடர்போன் மண்ணின்மிசை வந்த ததிசயமே. (47)

என்று மருவுருவா யெங்கு நிறைந்தவர் தாம
 இன்றெய்க்குத தேசிகரா யேய்ந்த ததிசயமே. (48)

போகருவா வற்றிருக்கும் பூரணர்தா மண்ணின்மிசை
 யாகையுடன் வந்த தறவு மதிசயமே. (49)

எங்கு நிறைந்தவர்தா மேக வருவாகிச்
 செங்கமலத் தாள்வழங்கச் சேர்ந்த ததிசயமே. (50)

நிகழ்காலத்திரங்கல் - முற்றம்.

மூன்றாவது,

வருகாலத்திரங்கல் .

தோன்றி மறையுமிந்தத் தொல்லுலகு தோன்றும்
லான்ற வறிவுநா மாய்க்கிடுவ தெக்காலம். (1)

ஆணைமால் காணு வறிவா யகண்டமுமாய்
பூரணததுக் குள்ளே புகுவதினி யெக்காலம். (2)

கனவு நனவென்று காணாமல் மெய்யி
லினவு கனவற றிருப்பதினி யெக்காலம். (3)

வேதவமா ட காணாத வேறற்ற வீட்டிப்பம்
பேராதமால் கொண்டு புரையறுவ தெக்காலம். (4)

காண்கின்ற தெல்லாங் கலந்த மகமாகப்
பூண்கின்ற கோதப புரையறுவ தெக்காலம். (5)

மூன்றுபட நின்ற யுணர்வே யணாவாகி
நின்றபாடு ின்று வினைவழிவ தெக்காலம். (6)

அரா வழுத மனமயா தருந்தியதிற்
பராம னிறகப் பெறுவதினி யெக்காலம். (7)

ஒரொருகால் வாத்தலையி லுற்றமுந்தல் விட்டறிவிற்
பூரணமேல் கொண்டு பொருந்துவது மெக்காலம் (8)

காண்பாறுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு மாய்நிற்கும்
விண்பாவந் தீர விளைவதினி யெக்காலம். (9)

அருவு முருவு மருவுருவு மான
வுருமை யொழிந்திடத்தி லுறுவதுவு மெக்காலம். (10)

நீங்காத பேரறிவில் நீங்காம லொன்றுபட்டு
வாங்கார்ந் தீர வடங்குவது மெக்காலம். (11)

அந்த வறியகன்றே யானந்த மாலேழித்
தொந்தரப் பலத்திற் றுரிசுறுவ தெக்காலம். (12)

கெட்டுரைத்த கன் றியே உகளாம லன்றியே
விட்டிலொரு தன்மை விளைவதினி யெக்காலம். (13)

ரொலையிய வின்பச் சுகமே சுகமாக
வெலலையற வொன்றா யிருப்பதினி யெக்காலம். (14)

தாயுதாம புகை தடுமாற்றந் தீருவதற்
சாய் பறிவி லமுருதுவது மெக்காலம். (15)

இந்நான் நிரையத் திருந்த துயா தீர
உன்னு வொளியி லொளிப்பதினி யெக்காலம். (16)

ஆக்க மளவற்ற வறிலே யறிவாக
நீக்கமற நின்று நிலையழிவ தெக்காலம். (17)

அஞ்செழுத்தும்வெண்ணீறு மன்பர்திரு வேடமுமென்
நெஞ்சழுத்த மாக நிலைபெறுவ தெக்காலம். (18)

அண்ணல்திருக் கோயிற் கடிமைத் திறமலலா
தெண்ணுங் கரும மிழிவதினி யெக்காலம். (19)

வேறு.

சூக்கமற சோதியினுள்ளே சொல்லற நின்று சுகித்தே
நீக்கற றிருப்பதெந் நாளே நித்தத் திருப்பதெந்நாளே
ஒருணா வான வுணர்வுக் குள்ளுணர் வாக வுணர்ந்தே
பார்முதல்நாத மொழியப் பண்பற்றிருப்பதெந்நாளே.

ஆரணன் வேத மறியா வண்ணல் நிறைவே நிறைவாய்ப்
பூரண னார்நிறை வாயே போதத்தில் நிற்பதெந்நாளே
கண்டதுகண்டதுகண்டே விண்டதுவிண்டதுவிண்டே
கொண்டதுகொண்டதுகொண்டே கொள்வையிறப்பதெந்நாளே.

மெல் வாடுத லின்றே கூடுந ரொன்றென நின்றே
ஆடுதல் பாடுத லாயே யாய்விடு நாளினி யேதோ. (24)

வேறு

என்று மெனைபெரிய மெய்பிராந் தானிற்றனி
கொன்று படநின்றே புண்பழிவ சிலவேயா. (15)

அண்ட குருபர தாமத செய் தபலாது
புண புணவழியைப் போசுநா ளிலேயேயா (16)

நாட வுடம்பெல்லாங் கரணம் காருநிநா
சாட நினைசு கண்டாணி அகலாந் தானேயோ,

சாறுந் தணவாத தம்பிரா னென்றறிபா
குறந் தணிபபகற்குந் தறிநிந் தானேயோ. (17)

இனமுளவு மெகதை யினையடிந் தகொலாமை
நின்றதுபா தீர நின்றுவிடு நானேயோ (18)

பொல்லாத புத்த புலாறுடயநித ராநாம
கலலாத வனநித கலந்திருந் தானேயோ (19)

பொயததக துவததின் துவகதககூய போற்றிய
மெயததக துவததில் விழிந் துவிடு நானேயோ. (20)

ஐயோ விதியை வைவருந் தாந்கொழை
மெயயே விழிகுது விரவிபிடு நானேயோ (21)

கூறரிய மெயஞ்ஞானம் கொண்டபடி கொண்டதன்மி
யாழி யிருந்தந் கலப்பிக்கு நாளேதோ, (33)

மாயப பிறப்பில் வருந்து மயக்கமுத
மாய வருடபரப்பில் நோய்ந்துவிடு நாளேதோ, (34)

பரிபூ ரணக் கன்னிற் பாலமுத முண்டே
தூரவுயல் தேசிகரை பொத்தியிடு நாளேதோ, (35)

புன்முத ஞானம் குருபாணர் சொற்கேட்டுப்
பொன்முத வாந்நீயைய போககிவிடு நாளேதோ, (36)

கூனமிலா லின்பு வருவே யுருவாக்
யாமெனது நீய்வி யிருநதுவிடு நாளேதோ, (37)

பேராக வந்தருளுந் தேசிகரகூய பினவதது
மாரு மனத்துயர மாற்றிவிடு நாளேதோ (38)

என்யங் குருநாத னிட்டபணி செயதுமிந்
நின்றபடி நிலலாத நெஞ்சகிவிடு நாளேதோ, (39)

ஆசையென மற்ற வயிவே யறிவாகி
நீசனெல்லா மாக யிருநதுவிடு நாளேதோ, (40)

அவனை யவனை யதுவைக் கருதி
அவனை மறந்திருக்குஞ் சிந்தைகிவிடு நாளேதோ, (41)

- தீதிலா வின்பச் சிவமே சிவமான
போதெல்லாங் காணப் புலப்படுவ தெக்காலம். (42)
- காணரிய ஞானக் கடலே யிடமாகத்
தானுவே தேசினே நந்தருள வேணுவே (43)
- முன்புண்ணி மெப்போது முட்டா துந் துலவே,
லன்புடனே யின்ப மருந்துதருந் தானேநீரா, (44)
- வேறு நினையாயல் வீட்டின்பத் தின்புறநே
யாவி யிருந்தருந், வண்ணலே நந்தருளே. (45)
- ஒத்தொவ்வா விந்த வுலகை மறந்துணானி
னித்தமாய் சின்றுவிட நின்றுலனே நந்தருளே. (46)
- அவயோகந் தன்னி லாசையற வென்றுந்
சிவயோகத் தானந்தந் தேசிகனே நந்தருளே. (47)
- சத்திய ஞானமனந் தானந்தந் தானாக
சித்தமாய் சின்றுவிட நின்றுலனே நந்தருளே. (48)

வருகாலத்திரங்கல் - முற்றம்.

வினாக்கள்

அங்கத்தினர்க்கும்.

திசு நின்றுப் பின்பு சுவாசுபவ முறைகள்
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (1)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (2)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (3)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (4)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (5)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (6)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (7)

புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு
புதுவகுத்து விடப்படுகிறது போய் பின்பு (8)

சரியை முதனற் றிரியை சாகற்பு போகந
தொருமைநனி னின்றருளு முற்றவ நு டுதியே (1)

கேட்ட லுடன் சிந்தித்தர் கேடிலா மெய்ததெளிவு
தேட்டமறத தேடுஞ் சிவா னுபவஞ் செப்புவாம். (10)

ஆண்டமிண்டங் கண்டென் அருங்கருவி சண்டாலெ
கண்டவுயிர் கண்டாலென் காததவுழிர் காணாதார். (11)

மண்ணீ ரனலாரவான ண்கடர்க்கர் மன்னுயிர்க்
டெண்ணீர்மை யான சிவனு நவ மல்லவோ. (12)

எட்டுருவு மென்று மிறையுருவ மென்னுமது
சிட்டர் மறையுஞ் சிவாகமுஞ் செப்பியதே. (13)

ஆதலா லண்ண லிவுநினை வொழிந்திங்
கேதுகாம் வேறென் றியலுமது கவியே. (14)

எல்லா மிறையுருவென் றிப்படியே காண்பதன்றி
நல்லா விடமிதென்று நீக்கநிலை கூடுமோ. (15)

சுருக்கம் விரித்தலறச் சோதி நிறைவிற்
பெருக்கவிழித் தாலலது பேரின்பங் கூடுமோ. (16)

எங்கே யிறைபைநா மெட்டினையும் விட்டதுதா
னங்கே யழுந்தி லதுபூதி கூடுமே. (17)

சிறற்பலநாடிகள்

[அநுபந்தம்]

புந்தரியத் கோடே யிசையந்த விடயத்தி
லநகரித்த பேரது மவனிடமே யல்லவோ, (18)

பாறது மனாதிபுடன் பற்றிப் பயின்றாலு
சுற்றவிட மெந்தை யுணர்வுருவே யல்லவோ, (19)

பூசை யறிவியற்ற லானவிட மெல்லாநம்
பிரமிட மல்லா தெமக்கோரிட மிலையே, (20)

மேனறவிட மெல்லாஞ் சிவமென்றல மானதபோ
வென்றவுயிர் நின்ற சிவனினைவி னல்லவோ, (21)

புன்றோ விதையுயிருக் கிப்படியோ நின்றநிலை
பொன்ற வொழியா வொருவ னுறவெமக்கே, (22)

சுனைப்பு மறபயிந்த நின்றலனே யல்லாமற்
வினைத்துணையு மிலலைபென்று தெய்வமறை கூறியதே, (23)

புனியகலவ தெங்கே யிருவினையா லெங்குந்
கலியகல நன்றருளுந் தப்பிரான் றுனலவோ (24)

வெறுப்பு விருப்பென்று வேறுரைத்தா லெந்தை
புறுப்பிற்குறையாதோவுணர்வுடையோர் சொல்லுவரே,

வேண்டலும்வேண் டாமலுமாம் வினையும் வினைப்பயனு
மாண்டதையோ நெற்ற வதுபூதி யானதே, (26)

பாசப் பரப்பும் பகவும் பராபரையு
மீசனலா தொன்று மினிப்பிறக்க வில்லையோ. (27)

ஈண்ட வளப்புத் கிலவணமே யானதுபோற
பூண்ட வுயிரெல்லாம் பொருளா யிருந்ததே. (28)

எரிசுத்தங் கொண்ட விரும்புபோ லெங்கும்
பரிசுத்த மான பராபரமே யானதே. (29)

போதையார் தாளிணைகள் புன்றலைமேல் வைப்பாளின்
வேதையா யெங்கும் விமலனரு ளானதே. (30)

பார்த்தே னுலகப் பரப்பெல்லாம் பார்ப்பனவிற
பேய்த்தேர் போ விலையாய்ப் பேரறிவே கண்டனமே.

பொய்யெங்கே மெய்யெங்கே போதம் பொய்யெங்கே
மெய்யெங்கே யெங்கு மலர்ந்த சுகமொழிந்தே. (32)

மண்முதலாம் பூத வகுப்படைய வென்னறிவோ
வண்ண லருளை யடங்க விழுங்கியதே. (33)

ஈண்ணரிய பூதமெலா மென்னுடைய தம்பிரான்
ண்ணி லடங்கியிடச் காணவரி தானதே. (34)

யானடையத் துற்றவிருள் வாடுகளித்த நேரம்போ
யான பரமசுக மல்லா தடங்கியதே. (35)

ஆந்நகனா கார வவணி யொளி தததுபோல்
வநகவருட ரோவசதின வைய பொளித்ததுவே. (36)

என்ற வகுருட னிருநாத திரவி வர
வரு நிலைய நிறைவொழிந்து கண்டிலமே. (37)

ஆனநே யிறைககடிமை யையமிழை யையமிழை
யென்றே மறைமொழிதற கின்றே யிசைநநமே (38)

சொர சிவபாகிர சிந்தித்தார சிந்தித்தார
ணத்தி னுள்ளே பொருந்தினவரல்லவோ. (39)

விடுவிடு பேதினியில் வேறு பொருள்கோடல
டெனவ ரானந்தக தேள்வாதமக் கல்லவோ. (40)

சதுந திசையும் பதினாலாக மெங்குந்
சாதிக கரைபுரளுஞ் சாகரமே யல்லவோ (41)

இந்திர சால மிமௌவு மெய்யாகி
பாசாபபூ வானதுபோ லவனிநமக் கானதுவே. (42)

பெயத்திரிவு மிகப்ப புனியென் றுணர்வளவின்
மபத்திரிவு நீர் வெளியா யிருந்ததே. (43)

ஆசாமறுத் தெல்லா மருளாகித் தந்தருளி
வவசவரு ளானந்த வாரிதியி லாறினமே. (44)

ஒதலுட னென்று முணர்ந லினியமையு
மேதுங் கநநாமையேகாந்த மாமிநிமே. (45)

செய்தவங்க ளாலேநந் தேசிகனார் வந்தருள
வெய்துயின்பம்போது மினித்தவங்கள்வேனுமோ. (46)

பருவங் குறித்திப் பாடவொளி வந்திவ்
வுருவந் தரித்தா லொருதவந தான வேனுமோ. (47)

செய்தற் கரியாவஞ் செய்தாற்பி னல்லவோ
வெய்தற் கரியபிரா னென்போல வந்ததுவே. (48)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பாதுகைகள் சூடியென்று
மேத்துருந் நாதர்தம்மை யின்பருவ மீதென்றே. (49)

கச்சி நகரிலன்று கம்பர்தரைக் காரிகையா
ளிச்சித்திப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றே. (50)

அருளா வடுதுறையி லாவுருவா யம்மை
யிருடரப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றே. (51)

கண்ணினிரு கண்ணிடந்துங் கண்ணப்பர் கண்ணிடந்து
மெண்ணமறப் பூசித்தா ளெடுத்ததிருமேனியன்றே. 52,

வேதனுட னிந்திரனு மேற்பட்ட தேவர்களு
மேதமறப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றே. (53)

கத்தன் கணபதியுங் கற்ற விருடிகளும்
எந்தையெனப் பூசுக்தா மெடுத்ததிரு மேனியன்றோ.

கொண்டவடி வெல்லாந் குருவடிவே யென்றென்று
தொண்டர்பலா பூசித்தார் சொல்ல முடியாதே. (55)

சிவ்வடிவு மித்த விறைவடிவே யாதலின
சிவ்வடிவு பூசிக்க யாமுரைக்க வேணுமே. (56)

நுருவங் கொண்டருளுந் தேசிகன்செம மேனிப்பா
லோருருவி னின்றிங் குணரா துணர்த்தினனே. (57)

வந்த குருவடிவை வந்திததுப பூசித்தாத
நந்த சிவானுபவத் தானருந்தப பெற்றனனோ. (58)

அருந்த வருந்த வலையா தமுதந்
ருந்தசமியைப் பானியேன் றானாகக் கொள்ளுவதே (59)

ஜயவிய மிலலா வகண்டபரி பூணததே
தாய குருவுருவந் தோன்றாமற் றேன்மியதே. (60)

நாய்முலைவாய்வைந்திரங்கத்தன்னியமவந்தூறுவபோற
நாயதுணைத் தாளமுந்தத் தூயசுகந் தோன்றுவதே.

தோன்றுமை தோன்றியதிற சுகமே சுகமாகித்
தோன்றுமை தோன்றியதிற றேய்த்து னீளந்தனமே.

சைவப் பெருமான் தவராச ராசனா
பைய வருள் மெய்கண்டான பரமலா வாழியதே (63)

தங்கைநகா மெய்கண்டான காறகமலரு சென்னியினமேற
தங்கவிரு ஸ்ங்கியரு டானுத் தபோதனறே. (64)

வாழி திருந்று வாழிதிரு வஞ்செழுத்து
வாழி சிவாபயங்கா வாழிதிரு வேடமே. (65)

அறுபுதிவிளக்கம் - முற்றம்

MAHAMAHO PADHYAYA
SRI MINATHA IYER LIBRARY

ஐந்தாவது,
தாலாட்டு.

உலகுபுகழ் மெய்கண்டா னுண்மைஞர் ஸாசனம்
பலமுணர்ந்த சுற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (1)

வாயே மனமே வரையற்ற ஹேநுரையா
னீயேநா னென்று நிலைமை யளித்தானே. (2)

தெய்வநீ ராடிச் சிவாலயங்கள் கைந்தொழுநு
மெய்வருஞ் சா தப்பாடி நாடுனன்ற வேதியனே. (3)

கையில்கொற்ற ஹேயாமல் கண்சிமிட்டி நோகாம
லையமுளத் தாக்காம லாண்டபரி பூணனே. (4)

பட்டினி விட்டுப் பலநாள் வருந்தாமே
யிட்ட மெனக்கு முனக்குமென்ற வீகரனே. (5)

கோயில்வலம் வந்துபத கோகனகம் வாடாதே
நேயவருள வெள்ளம் நிறைவித்த வாண்டகையோ. (6)

பேராதர வாகப் பேரறிவு போதித்த
சீரரசைச் சுற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (7)

நீயறிவா னந்தனா நாமிதனை நீக்கியதே
காயவறி வென்றநுளாற் காட்டுவ கருணையனே. (8)

சனநீனாந மூன்றுப சனநசாழ மைமமுகழ
பசனவபகுநாநா வரைபொரிநது வகதானே (9)

சாககமபடிநதுந தலைவெழுநக கொளநுவதைச
பசநினையாநுநேநகாடநிப கருநையனே. (10)

சாகமபயபோதமதசகாசினியோநாநாலைவிட்டு
பபாநினைசமாநாவிநுவைநநாமகமோ. (11)

புமபயபு மைமபொழிநு மானமாவு மையபிபும
சபாயயவே யென்றகனைப போதசக புண்ணியனே

போனவழியையலாம போசா தொடி யெறிநது
நானவசை குமபெருமைநாநகவபயனே (12)

பாசகநிபசமதுவாயபாரா விடினுவை
பாசகநிபபபரியவானபவாநிதியோ (13)

புருகமலததாநுபழிவாமிருந்தவெனை
புருகமலநீசகியழியாமலவைநதானே (14)

புருகபபடுநகலபிராநதினுவே முமபபுப
புருகபபொருண்மடிவேநீயென்றவேதியனே. (15)

சோபுறவமேனைததிகழுமெனதுளா
புருகவாயககொண்டிருந்தமெனையொழிந்தானே

சோவையார் தொண்டரிடஞ் சேரும் பலக்கடலை
பாவையான் மாற்றிப் பதியாக்கி வைத்தானே. (18)

பதிக்குப் பதியாய்ப் பரத்துக்கு மப்பாலாய்
விதிக்கும விதியாய் விதிக்கும பெருமானே (19)

நேவா முனிவர் சித்தாந்தத் தோர்முறைமோ
மூவரவர்க் கப்பாறு மூவா முழுமுதலோ. (20)

எங்கெங்கு சானாகி யென்போ றுருக்கொண்டு
பறக்கும் பிறவிதனை மாற்றவந்த வள்ளலோ (21)

சாளை வணங்குத தலையாடு பதங்கொடுக்கும்
வேளைந்தாச சிறற்றம் பராடி விந்தானே (22)

ராணா கரியானே கண்டான் றுடையானே
சாணுவோ சங்கரனே சச்சிநா நந்தனே. (23)

மேலுகுது மேலாய விநிப்பாய வெறுப்பாகி
நாலுக்குங் சாண்பரிய நண்ணியானே வையாரீ. (24)

சொன்னா கமத்துஞ் சுருதிகுது மெட்டாசு
நன்னா தனமனககுது தந்த தனிய டடரோ. (25)

உலயங்கள் கேடி யலையா தேயுள்ளிடதேந்
சாலவரீங் காந்த்ருப்போஞ் சத்தியமீ தென்றாரோ. (26)

மானங் குலைந்து மதியழிந்து நான்கெட்டால்
கானென்று நீயென் றிரண்டி லலை யென்றாரோ. (27)

பேய்நீழ் விரிப்பம் பிணிமுப்புர் சாக் கா மடவ்
நூறுங் கருவி லமைத்தனனக் கெவ்ருரோ. (28)

புதி மதக்தாலுஞ் சமய மதக்தா லுங்
சோதிலா ஞானநுகை கூடவர் தென்றாரோ. (29)

சேடடுவன்லாயப்பட்டமு ஷேட்டுவனாற் தனமைபோல
காட்டநாமேல் வைக்கிலை நஞ்சிவமே யென்றாரோ. (30)

பையு முயிரு முளமு முணாவுங்
கடையிலன்றிப் போதத்தாற காணவரி தென்றாரோ. (31)

கண்டாக்குக் கண்டநாயக காணார்களுக் கிணையம்
கொண்டார் கருக் கொண்ட சூழியாகி நின்றாரோ. (32)

ஆண்டாண்ட பூரணமா யபராலக் கப்பாலாய்க்
கொண்மெதிற் கொண்டறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரார்.

எல்லா வுயிரு மெனதுருவே யென்றுரைத்து
உலரா ரின சுதில நடித்தானைச் சொன்னாரார். (33)

உள்ள வழு மெல்லாங் கமலவழித் தீரடிடி
புள்ள மழுக்கறுத்த வெண்பொருளைச் சொன்னாரார்

முத்துயரு மூவுயிரு முப்பாமூங்க காட்டியெனை
 துதிவிந் தாக்கு மருளுநவைச் சொன்னாரார். (36)

நுணைகிப் பெண்ணு யலியா யதல்லவாட்த
 கொணுத் துணையான் சேநியனைச் சொன்னாரார். (37)

ஒப்பிலா ஞான ஐநுவே யுருவாடி
 முபபுநனைச கட்டழித்த முக்கணனை சொன்னாரார்.
 உண்டி யுறக்க மொழியாப் பிணிமூப்புக

கொண்டு மகிழ்ச்ச குணகடலைச் சொன்னாரார். (39)

மேலாந் துணையிரண்டாய் மெய்யா யுயிராக் துயிராய்
 நாலாய் பறாபரமாம நாயகனைச் சொன்னாரார். (40)

உளவாயகண்ட வெல்லா மொன்றாகி நின்றவொளி
 யுள்ளங் குதிக்கொண் டொருமுதலாய் நின்றோர். (41)

செய்வனைக் கொல்லாந் திருவினைகள் தாமாக்கி
 புய்யவெனை யாண்டருளு முத்தமனைச் சொன்னாரார்.

வன்னம் புலனம்வருந் ததகு விதமாங் சலையென்
 றுன்னுமிட மென்னிடமென் றுறமுறைச் சொன்னாரார்

அண்டபிண்டபூள்ள மருளுநவே கோயிலெனக்
 கொண்டுடொருவ ருமமறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரார்.

காலாட்டு] சாத்திரக்கொத்து.

இன்னவடி வின்னநிற மின்ன்படி யென்றறிபா
துனனு பட்டத்தி லுத்தத்தனைச் சொன்னாரார். (16)

பார்த்து நினைத்தும் பரிசித்தும் பாவமறுத்
தேத்தவினை வைக்கொடுத்த வெங்கோனைச் சொன்னாரார்.

சின்தையிலுற் றுர்க்குஞ் சிவலோக விடளித்துப்
பந்த மகற்றும் பராபரனைச் சொன்னாரார். (47)

பேதாகி பேதமாய்ப் பேரறிவா போருரைபோ
யாதா மாகுமென்ற வற்புதனைச் சொன்னாரார். (48)

மூன்றுவினை கண்டார்க்கு முற்றுப் பெடவகற்றித்
தோன்றுவினை பாற்றுஞ் சுகோதயமே கண்வளரீர். (49)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்வளர மெய்கண்டான மெய்வளா
வஞ்ஞானக் கண்ணகற்று மையர்திருக் கண்வளரீர்.

சுத்த மசுத்தஞ் சுகமசுக மானந்த
நித்த மநித்தமென நின்றோடு கண்வளரீர். (51)

முத்தொழிலாற் செய்த முறையுலகெ லாம்பவளர
வத்தரே சீரரசை யையரே கண்வளரீர். (52)

வையம் வளர மறைமேயோ தொழிலவளர
மெய்யும வளர வருள மேகமே கண்வளரீர். (53)

சொல்லுக கடங்காச சுகாதீத மெய்ப்பொருளை
பலல லறு ததாண்ட வாதியே கண்வளரீர். (54)

இனப மீரண்டு மிபற்றியதற கினபமுமா
பன்பு நிறைந்த வருடகடலே கண்வளரீர். (55)

பையததில் வீழாமற தபபததி லாழாடி
மையக் கருணைதந்த வாதியே கண்வளரீர். (56)

சுத்திமல மைந்தந் தருவதுநாம் போக்குகநா.
முத்தியுநா மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (57)

முலகு முறறுங் கிளரொளியாய் நின்றபதம்
பாழவடி யேனமுனனே வருந்த நடந்தாபோ. (58)

வசாவு மாறும் விளம்புதற்கு மெட்டாத
பாதானந் தசுசொருபப் புண்ணியரீயென்றோ. (59)

கண்ணலுங் காணக் கருத்துக்கு மெட்டாதா
ணாடி ஓண்ணாடு முததமரே கண்வளரீர். (60)

ஒங்காரத் துள்ளொளியி னுள்ளே தனைக்காட்டி.
நீங்காமற் றாங்கவைத்த நிடுகளனா வாழியோர். (61)

சுககாருக ஸித்த விகற்பமது திரவுடல்'
புத்தனா மெனற முழுமுதலே கண்வளார். (62)

நன்மிண்டு மூன்றற் றெருநாலொ ரைந்கொன்பா
னின்றதெல்லாந் தானாகி நின்றோர் கண்வளார். (63)

தாலாட்டு - முற்றும்.

சிற்றம்பலநாடிகள்

[வேண்டா]

ஆரூவது,

வேண்டா.

பேய்ப்புகழ் மேனியனை, தேவர்தொழுங் கோவை
நெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை—வையமெலாங்
பாடதானை யார்ச்சு மினையானைக் கந்தற்கு
பாத்தானை நாவே மொழி.

என்னை வினையுரியா யாவும் மதுவுழியேன்
முன்னேவினை கூடல் மொழிந்தருளா—யென்னத்
நெருவார் பொழிதகாழிச சிற்றம பலவன
நருவாறு நானென்றான் முன். (1)

கண்ணுக்குக் கண்காட்டா காடெங் கதிரொளிகள்
பெண்ணுக்குப் பெணவினையாப் பேரின்ப—மெண்ணெய்க்கு
சொல்லா ருயிர்க்குயிராய்த * தோய்ந்துணர்ச்சி யின்பருத்த
மல்லான்சிற் றம்பலவன் வந்து. (2)

சென்றறிய வேண்டாவே சேராமெ வேண்டாவே
யொன்றுபட வேண்டா வே யுள்ளத்தே—நின்றநிலை
சுண்டாயே யெங்குங் கதிரொளிகண் காயமெலா
முண்டான தன்மைபோ லுற்று. (3)

* தோய்ந்தருந்தி யென்றும் பாடம்.

உறுறுணாவும் குள்ளே யொழியா வுணாவுணாபுதபா
பொறுணையெயெவ்வுயிர்களுமேபறதனை—மற்றாறு
மாண்டதே பாரப்பளவின் மாளா சிறைவுநமமை
முண்டதே யென்றே புது.

(1)

தங்கனைநா பின்பக் கடங்கடலின் மூழ்குவின்றி
மங்குலகை நீர மறைபயிதனை—யிங்குலகை
வாராதே வாதனையால வந்தாதே யாமாசிற
பாராதே பாரி மம.

(2)

பக்கமொடு கீழ்மேலு மிலலாப பராபரத்தை
யொக்க நிறுத்தியதி லொன்றாகை—யிகை
சிவபோக நக்சினுன் சிறும பலவ
னவபோகளு செலலா வனைதது.

(3)

கருவி கரணமுடன கைகலந்து நின்ரு
மருவும் விடயமெலாம வாங்கு—யருகாமா
சீவிப்பாய நீயென்றான் சிறும பலநாடி
பாவித்தே பாராமற பாத்து.

(4)

கருவி கரணங்கள் கண்டுணர மாட்டா
மருவியதி லா ந்மாவும் வாரா—குருபரன்ருன்

சிற்றம் பலநாடி தென்காழியிர் பெருமான்
உற்றுணர்ந்தாப் போதென் னுணர். (8)

புட்ட வராகமுட னைந்துவச னாத்களு
மொட்டு முயிர்ச்செயல்க ளோரிரண்டும்—விட்டகலச்
சுந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (9)

வாசகாதி நான்கும் வருங்குணங்க ளொன்பாணும்
போக்காமுன் றேடணையும் போனதே—நோக்கி
னிணங்கரிய சிற்றம் பலநாடி தானை
வணங்கினினைத் தெப்பொழுதும் வாழ்த்து. (10)

ஆசையங்க னேந்துமூன் றாரும் வியாதிகளுந்
தேசமல மைந்துஞ் செயகோச—மோசைதருந்
நாதுக்க ளேழுந் தணத்தான்சிற் றம்பலவன்
மேதக்க காழிரகர் வேந்து. (11)

மண்டலங்கள் மூன்று மருவுமா றுதாரங்
கொண்டு திரியுடம்பின் கூறிரண்டும்—விண்டகலச்
சுந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (12)

கரையிறந்த பேரறிவு கண்டது நீங்கி
யுரையிறந்த வானந்த முண்டு—திரையிறந்த
வாரிதிபோ நிலலென்று வைத்தான்சிற் றம்பலவ
னாருதவு வாரிவன்போ லாங்கு. (13)

நான்னை மறைக்கவிரு ளெங்கேனும் போனதோ
நின்னருளிற் கெட்டதோ நின்றதோ—முன்னைத்
தவகுருவே சிற்றம் பலவனை சண்பைச்
சிவகுருவே நாயேற்குச் செப்பு. (14)

அல்லா பொழிற்காழி யம்பலவன் றன்வார்த்தை
யெல்லாஞ் சிவமா யிருந்ததே—தொல்லாழி
வெள்ளம் பரந்தக்கால் வேறுபுனல் தோன்றுபோ
லுள்ளஞ் சிவத்தே யொளித்து. (15)

குலாலன் றிகிரி சுழல்வண்டு கொள்ளி
யுலாவுங் கறங்குவரி யொத்தே—மலாதியா
லாரா வடியே னுலகி லலம்வருகை
பாராய் திருவேகம் பா. (16)

மாதாவா மாயை யறித்தாள் மரித்திடத்தே
பேதமிலாப் பேதன் பிறந்தானே—யாதலா
லாகுசந் தானிரண்டு மாணேனான் பூசிக்கத்
தேசாசிற் றம்பலவா செப்பு. (17)

வேலையலை போலெனக்கு மேதினியில் வாதனைநாய்
வேலை யலையெறிந்து விட்டதே—வேலைபோல்
நித்திய கோசரத்தி னில்லென்றான் காழிநக

தஞ்சிற் றம்பலவ னாங்கு. (16)

பாசமுந் காமற் பதியிற் கலவாம
லாசமுநன் முத்தியெனந் காதுகினுன்—தேசிகாகோன்
செந்நெல் வயற்காழிச சிற்றம்ப லநாடி

வன்னாளுக் குண்டோ தாம். (17)

காய மவரவாய்க் காணுங் கருத்தொழிந்து
காயமொழிந் தான்மாவைக் காணேனே—நாயனே
தென்புதவிந் தேசிகனே சிற்றம் பலவனே

மென்புகவ்வே னென்செய்கே னியான். (20)

பாயமொழிந் தான்மாவைக் கண்ட முறைமைபோற்
யயவரு டோன்றவுயிர் தோன்றும்—லேயதற்குத்
கருநருள்வன் சிற்றம் பலநாடி சண்பையாகோன்
வந்தருளப் போனவா மாண்டு. (21)

உற்றவுயிர் தோன்றும் லுள்ளுணர்வு தோன்றுவபோற்
பெற்றவரு டோன்றும்ற் பேரின்ப—முற்றுமிகக்
காட்டினுன் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்

வாட்டினுன் வாதியா மல். (22)

நானு வித்ததாலு நானினைந்து பார்ப்பளவி
 லாளு வறிவளிழி னல்லாது—வானுந்
 தென்புகவிச் சிறும பலநாடி சோத்தனித்த
 வின்பருந் வாரா தெமக்கு. (23)

சிறும பலநாடி சிபாத வல்லபங்கள்
 சொறழிகழும் பைங்கிவிரியெரொல்லக்கேளுந் தவருந்
 காணாது காட்டியது காணாது காட்டியது
 காணாது காட்டியது காண். (24)

ஆணவமபோ மாவாபோ மான விருவினைபோம
 நானவரு மாமாயை நானமும்போம—வேணுபுரத்
 தேசிகர்கோன் சிறும பலநாடி சேவடிபைப்
 புரைசெய யாம்புண்ட போது. (25)

ஆற்றவரி தாற்றவரி கையகோ வானவநோய்
 வேற்று விகார மிகக்கொடிது—மாற்றுதற்குத்
 தேசிகர்கோ வென்பளவிற் சிறும பலநாடி
 மாசிதுவோ வென்றுரைத்தான் வந்து. (26)

தேனேயுங் கண்மலராற் சிறும பலநாடி
 தானேதன் பேரின்பந் தந்தானே—பூனே
 நெருங்கியக்கா லல்லாது நீளமிழ்தந் தாரீர்
 கரும்பினங்கா ளுங்களுக்கென் காண். (27)

அன்றிலே யின்ப வகண்டபரி பூரணத்தி
 லொன்றிலே யென்னை யொழித்தவரார்—சென்றுமதி
 தேவாகுங் காழிநகாச் சிற்றம் பலநாடி
 காவாமற் காத்தருள்வோன் காண். (28)

கான மயிலே கடல்குழந்த காழிநகாத்
 தேனவிழ்தார் சிற்றம் பலநாடி—பாணிபரி
 லென்றாட லாடாதே யின்பந் திகழ்மன்றி
 லன்றாடி னுனென்றே யாடு. (29)

பலவின் சுளையருத்தும் பைங்கினியே யென்றன்
 மலவன் கிளையறுக்க வல்லான்—றலமுழுதுஞ்
 சென்று தொழுங்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
 யென்றொருவன் காணு மிதற்கு. (30)

தேடும் பொருளுடனே சேமித்து விட்டனரோ
 நாடுந்தம் மூர்ப்பேரு நானிலத்தோர்—வீடறிஞர்
 சேமமே பொற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
 நாமமே கேட்பதல்லால் நாம். (31)

சர்க்கரையென் றுலிரதந் தானாமோ, நெஞ்சமே
 சிற்பரன்சிற் றம்பலவன் றேசிகர்க்கோன்—நற்பதத்து
 ணில்லாயே யாகில் நெடுநாளே நீகற்ற
 சொல்லாலே யாமோ சுகம். (32)

தூல்கொண் ணெர்வனவும் துண்ணுணர்வாற் சொல்வனவும்
பால்கொண்டு விற்பான் பயன்போலுங்—காலகொண்
டறியாமை மாற்றுசிற் றம்பலவன் வைத்த
சொறியே நிலையாக நில். (33)

என்பிறவித் * துன்பறுப்ப தென்றோசிற் றபபலவா
நன்பிறவி யென்போல நண்ணினு—யின்புறவே
பொய்யாத நால்வர்க்கும் போதித்த மோனவுரைக்
கையா கருணா கரா. (34)

விகற்பமிலா ஞானம் விமலனார் ஞானம்
விகற்பமெலா மிக்கசடந் தானும்—விகற்பமெலாம்
என்னாலே யென்று நெழிலார்சிற் றம்பலவ
னுன்னாலே யென்றுரைத்தே னுற்ற. (35)

போக்குவர வில்லைப் புனிதற்கு மாயைக்கும்
போக்குவரவாருயிர்க்கோபோ ற்றென்றேன்போக்குவா
வங்கங்கே யென்று னருளாற் சிற்றம்பலவ
னின்கிங்கே யென்றுரைத்தே னியான். (36)

இன்றகன்று நின்னீ ரினிக்கூட வாரீரே
யன்றகலா மும்மலங்க ளல்லவோ—துன்றுபவந்

---

* துன்பீகற்றல் என்றும் பாடம்.

சிற்றம்பலநாடிகள் [வெண்பா

சீர்த்தநூளுஞ் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
பார்த்தநூலிக கண்டபெயர் பட்டு. (37)

யானெனது நீக்கி யிறைநின்றுவி லொன்றுககி
யானெனது நீங்கா நிருத்தினான்—யானென்று
குங்காடி வா போற்றுக * கண்டபெயர் மம்பலவன்
மங்காமற காத்தாண்ட வாறு. (38)

உன்னுவது முன்னாலே யுனறு தொழிந்துகிலை
யன்னுவது முன்னாலே மற்றிலலை—யென்னுமது
காணியேன் சிற்றம் பலநாடி நானெனநீ
காணியை யாறியார் தான். (39)

இறந்துபிறந் தெய்த்த வினைப்பொழிக்க வென்றோ
பிறநதாலகில் வந்தாய் பிரானே—யறந்திகழும்
போதா புராதன பூரண பூம்புகலி
காத்தாடு மம்பலவா நான். (40)

மைந்தா வெனவழைத்து மாயா வுடம்புகற்ற
விந்தா வறிவென் றிசைவித்தா—யெந்தாயே
யாதா மேதென்றே னுங்கறிலே தானென்றான்
ஞதார் மலர்த்தாள்க டந்து. (41)

* கண்டியப்பண்டு என்றும் பாடம்.

ஆண்டருந் சிறுநீர்ப் பலவா வடியேறகாய்
 மீண்டு மெழுந்தருள வேண்டாவோ—நீண்டமால்
 ஆணனுங் காணுக வானந்த வாரிநிறைய
 ஞானமாய வையாத பேபம். (32)

யானே மிகுந்தேனாய் யானே விற்றதேனாய்
 யானே மிகுந்தேனாய் மெனவாய். வ—முனமிலா
 வுந்துளனே யானே முனமிலா நீர் விற்றதி
 உடனனுபவம் வினாமைமாய். (33)

பட்டதே ஏலகணை பாற்றிற் பேறுமனினே
 விட்டதே மிவயுடனின மிகுனின—நட்டிற்
 சிறுமிவிற் பேறுமிவ் மிகும பராபு
 பொருதழலவைத தாட்டு மனையோ. (34)

ஊட்டி யுறாகி யுனாததி நடத்தியேனாக
 காட்டி யறிவிற் கலப்பிதாய்—தேட்டிற்
 தந்தான்சிறு தம்பலவன் ச அபைத தவராசன
 வந்தா னிதற்கோ படும்து. (35)

நிறைநிலை தானே நிலையிதரு நீயிரிந்த
 டொனறும விந்நித னுணராதே—யெனமுன்
 திருமருவு காழிகாச சிறுநீர்ப் பலவன
 மருமருவு தாடலைக்கே வைத்து. (36)

நீங்காம லென்னறிவி னின்று நிறைந்தருளி
நீங்கா வுடலுலகாய் நின்றனையே—யாங்காண
வந்திருந்த சிறற்றம் பலநாடி வாய்த்தககந்
தந்திருந்து மிப்படியோ தான். (47)

பார்த்தபொழு தெல்லாம் படுபிணமென் றிவ்வுடலைப்
பேர்ததறியில் வைத்த பெருமானே—சோத்தபுகழ்
மெய்கண்ட நாதனே வெங்குருச்சிற் றம்பலவா
ணககண்ட துன்வடிவே காண். (48)

தானே யெனைவிரும்பித் தானே சமைந்தருளித்
தானே மெனையாண்ட தர்பிரான்—தானே
தனக்கினிய சிறற்றம் பலநாடி தாள்போல்
எனக்கினிமை யுண்டோ வினி. (49)

போதாதோ விப்பிறப்புப் பேரந்தக்காற் போந்தபய
னாதாந்தச் சிறற்றம் பலநாடி—வேதாந்தத்
தந்தத்தே வைத்தருளி யப்போதே வந்தநிலை
சுந்தைத்தே யாகுஞ் சிவம். (50)

அறிவு சதுவிதங்க ளான்மாக்கண் மூன்றும்
வெறிமாயை நான்கன்விதம் விட்டுப்—பிறியாத
நீவினைக டானறியச் செப்புசிற் றம்பலவா
மேவுபுகழ் வெங்குருவாழ் வே. (51)

வன்றவுடற் கன்மமா யின்னா சு சஞ்சிதமா
யான்றுவரு மார்ச்சனையு மாமுது—தோன்றியிடுந்
'வினையா கலவினையார் சிற்றம் பலநாடி
வினையா போனா தோலைநடு. (52)

பாதாதி வாககாதி நான்கு கரு மக்கநங்கள்
பாதாநு மகதிரங்கு சாத்திரங்கள்—போதடுவ
சங்க நுநு மாயாபை சண்பைசிறு தம்பலவான்
வகதருளப போனவா மாண்டு. (53)

பார்க்கிற பரமசுகம் பாரா விடினிலகா
நோக்கிரத நின்ற நிலைபோல—வோக்க
புரைத்தானசிறு தம்பலவ ஞெண்காழிசு கோமான்
கரைத்தான் கரையாக் கனம். (54)

பன்னு பழபாடி வாயத்தவருண் மைந்தர்க்
கின்னமொரு பேரத மியம்புவோன்—ஒருலலுலகைப்
பைமமறிபாப் பார்க்கிற பரையாகு மப்பரையைப்
பைமமறிபாப் பார்க்கிற பரம். (55)

முதான வுள்ளுணர்வுந் தொல்லையிடு ளாணவமும்
வேதாவு மாலுமாய் விட்டதே—நாதாரந்த்
சிற்பரமாஞ் சிற்றம பலநாடி தேசிகர்க்கோன்
மற்பரன்வந் தாண்டாறபின் முன. (56)

பாவி படுமனமே பாவிநீ பஞ்சமலர்
தாவி சடந்தவிராச் சண்டாளா—வேவாம
லன்றே யறிவா யகண்டபரி பூணாமாய்
பின்றே யழுந்திலையே நீ. (57)

நீயே பகையுனக்கு நில்லா வுடம்புலகம்
பேயே புறவாகப் பேணினையே—ஏய
வறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நீங்காச்
செறிவுக்கு ணில்லாமற் சென்று. (58)

தன்னைநான் காணிற் றனித்தமுத லல்லவே
யென்னையான் காணி விரண்டா வேன்—பின்னமறச்
சும்மா விருக்கச் சுகமாவென் றேழணிபுரத்
தெமமான்சிறு நம்பலவெ னென்று. (59)

தன்னை யுணர்வென்னிற் றுனாநாய் நின்றிடுவே
னென்னை யுணர்வென்னி லியானுவேன—மன்னுபுகழ்
சைவாசிற் றம்பலவா சண்பை நகாதிபா
வெவ்வாறு காண்பே னியான். (60)

பிறவா ரிறவார் பெருந்துயர மெய்தார்
மறவார் நினையார் மருளார்—புறவாருந்
தேசிகன் சிறுநம் பலநாடி சேவடிக்கே
வாசமல ரிட்டிழைஞ்சு வார். (61)

போதத் திருக்கறுக்கப் பொற்சிற்தை நந்தியாய்
மேதினியில் வந்தருள வேண்டிற்றே—தீதிலா
வாரணங்க ணைஞ் சமயன்மாலுங் காணாத
பூரணமோ கெட்டேனிப் போது. (62)

மூலமல மொன்றுடனே முற்றிவருங் கேவலம்பின்
சாலுமதோ மாயை தருஞ்சகலந்—தூலமிலாச்
சுத்தவத்தை தோணிபுரத் தோன்றல்கிற் தம்பலவன்
வைத்தபடி காட்டினான் வந்து. (63)

கால்வாங்கி யேங்கியது கான்று நினைவுவரு
மேலாங் குணர்வோடு மீதழிபு—மாலாய
சா நகிரத்தி லைந்தவத்தை சண்டைச்சிற் தம்பலவன்
போக்கியபின் தந்தான் பொருள். (64)

அதிரும் புலன்கரிக னாபுமனந் திண்டேர்
கதியொன் றியகுணமாக் காலாள்—சதுரங்கம்
பூட்டினாற் போலிருக்கப் புக்கடிநிற்கும் புதுமை
காட்டினா னம்பலவன் காண். (65)

வேண்பா முற்றும்.

எழுவது,

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டகாழிச் சிற்றம்பலநாடி நற்றேசிகனைப்,
பார்கொண்டுபோற்ற வேர்ப்பாபாலை சொல்வனிப் பா
ளினுநகிங், கேர்கொண்ட சீர்தனையெல்லா நிறைந்திடடி
லங்கியிடப், போரகொண்டமும் மதக் கற்பகயானையை
மொழிந்துமே.

சாதவிழ்தாமரைப் பொற்றாளிரண்டுமீத் தாரணி
மேற், போதநன்மாதவ மேதுசெய்தேன்நென் புகலிந
காச, சேதனனானிற் றம்பலநாடிநற தேசிகனே, நீ
செனநாவி யுடலாகிநின்றஹ மெத்தவமே. (1)

நாயவெண்ணீற்றுச் சிற்றம்பலநாடி தொடர்ந்தரு
ளாற், நியமலங்க ளாறுத்துயிர்காட்டித் திருவருளி, லோ
பவிருத்தி யமுதூட்டுநல்லுப காரத்துக்குக், காயமுயிர்
பொருள் கைம்மாறதாகக்கைக் கொண்டனனே. (2)

ஈதொருவாசகங் கேட்டிலரேயயன் மாலிருவா, நீ
ஈறவாண்டிற் றம்பலநாடி திருமுன்சென்று, போத

முற்போதத் துயிரானபோதமும் போதத்தின்ப, சாத
முஞ்சாதப்பின் சாகாமனததையுந் தந்ததுவே. (3)

காண்கின்றகண்க டீர் காட்டாதபோ தில்லைக் காண
வன்றே, பூண்கின்றவண்ணறன் போதமல்லா தில்லைப்
பூமபொழில்கள், சேண்சென்றகாழிச்சிற் றம்பலநாடி
சிரபுரத்தோன், விண்ணென்று போனதிக் காலமெல்லா
மெய் வினோவின்றியே. (4)

ஒன்றானவத்துட னென்றுதல் போலு முடம்பிது
யிர், நின்றாலதுவெனன நின்றதுபோலு நிமலனுடன்,
சென்றாடவைத்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, நென்
றூர்கள்காணும் பவக்கடலேறி யிருப்பவரே. (5)

அறிவாவதென்று மவன்வார்த்தைகேட்ட லதனி
ன்மிக்க, வறிவாவ தென்று மவன்மேனி காண்ட லதனி
ன்மிக்க, வறிவாவ தென்று மவனாஞ் செப்ப லதனி
நிக்க, வறிவாவ தென்று மவனாயிராக வறிஞுவதே. (6)

என்னை யிருத்தி யறிவித்த போதினு மென்னறிவி
ம், நன்னை யி ருத்தி யறிவித்த போதினுந் தந்தகண்ணிற்,
உன்னை யிருத்தி யறிவித்த வாரின்பப்பேற்றினுக்கு, மு
ன்னை யிருத்திசிற்றம்பலநாடி மொழியொன்றினே. (7)

படைத்தளித் தாரென்றன் பாசம் பறித்தில ரப்ப
டைப்பைத், துடைத்தொழித் தாரென்ற னுண்மை
சொன்னூரில்லைத் தொல்லையிரு, ளடர்த்தருட்டாடலை
யைம்முகர்த்தந்தில ரைங்கலையு, முடைத்தொழித் தார்
சண்பைச் சிற்றம்பலவ ரோருவருமே. (8)

உள்ளேவிழிக்கி னுணர்வாகிநிற்ப ருணர்வு தனக்,
குள்ளேவிழிக்கி னுணர்வல்லராகுவ ருமிமெத்துங்,
கள்ளேயுந்தாமச்சிற் றம்பலநாடினர் வல்லகள்ளம், வின்
ளேனொருவர்க்கு மாணந்தேபாகம் விளைந்ததுவே. (9)

அறிகின்ற தொன்றை யறியும் பொழுதறித் தை
டபுலனின், பொறியின்றி யொன்றையும் புந்திசெய்யே
ன்றென் புகலிகர், செறிகின்ற சிற்றம் பலநாடின
று செலுத்துகையாற், குறிகொண் டறிவதுண் டோ
பொறி யோடுகுறித்து நின்றே. (10)

என்னறியாம லெனக்குத் தெளிவித் தெனதறிளி
ற், நன்னறியாமலுந் தந்துவிட்டானடி சதுமுகன்மால்,
முன்னறியாதசிற் றம்பலநாடி முதலியெங்கோன், பின்
னறியாத பிழையனுகாமற் பிழைத்தனனே. (11)

முத்தியும் பெத்தமு மொன்றாகக் காட்டி முழுதுநி
றை, சத்தியங்காட்டிச் சதாசிவங் காட்டிச் சதுவிரண்டு,

சித்தியுங் காட்டுகிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோன், பத
திருநாளு மு மில்லாக வெண்ணைப் பரிந்தெடுத்தே. (12)

அன்றா வின்றள வாதர வாகிய வண்ணைச்செ
ள், ரென்றிய தில்லை யவனறி வாய்கிற்க வும்பர்தொ
ழச், சென்றங் காடுகிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோ, னி
ன்றதிலையி லவனுடன் வாழ நிறுத்தினனே. (13)

பாற்கடல் வாழும் பணிலங்க ணூவிலப் பானிறை
ய, வேறகறி யாமற் பிறிதிரைதேருமற் றிமமுறைபோ,
னீக்கறி யாவுயி ராநந்தத் தோடு நிறைந்தைம்புலன், கா
க்கறி யாமற்சிற் றம்பல நாடினர் காட்டினரே. (14)

அறிவுஞ் செயலுமென் னுசையு மந்தக் கரணங்க
னும், பொறியும் புலனும் புலனான போதமும் போக்கி
யின்பஞ், செறியநின் றுண்டகிற் றம்பல நாடி சிரபு
ரைப், பிறியும் படிநினைந் தாலிது போலும் பிழைப்பில்
லையே. (15)

அலைவர் றிருக்கைக் குபாயஞ்சொல் லென்றடி
யேன்னிரும்ப, வலைவர் றிருக்கைக் கருளிச்செய் தான
ண்டம் வெள்ளங்கொள்ள, வலைவற்ற காழிச்சிற் றம்ப
லநாடி யடுத்ததுநீ, யலைவற்ற வான்பொரு ளாகிகில் லெ
ன்றடி வைத்தனனே. (16)

அநியாமை பாச மறிவாவ தண்ண லதுவதுவாய்ச்,
செறிவா னுயிரென்று நிரச்சொன்னுன்றென் கிரபுரத்து,
நெறிநாளு நல்குசிற் றம்பல நாடிதன் னேர்களுள்ளாங்,
சூறிநாடிப் பார்க்கி லிறைவரல் லாத குணங்களின்றே.

மொழியா லுரைக்கிற் குறிக்கப் படுமென்று மூத
றிவா, லொழியா றிறைவையு மாநந்த வாழ்வையு மொ
ண்புகலி, யழியா வீரதன்சிற் றம்பல நாடி யகமகிழ்ந்து,
விழியா லெனக்களித் தானவிழித்தேனிற்பமேலிட
டதே.

(18)

ஒடுக்கம் விரித்த லிறைவற்கு மில்லை யுயிர்க்குமில்
லை, யடுத்தது தானல்ல னாவா னிறைவ னதுவுயிராம்,
விடுத்தது பாசம் விடாதது மற்றின்ப னுலைமெய்யே,
தொடுத்தருள் காழிசசிற் றம்பல நாடினர் சொற்றன
ரே.

(19)

வாக்கி விருப்ப தவன்றிருநாம மனந்தனிலே, தாக்
கி யிருப்ப தவன்றிரு மேனி தரணிதனிற், போககியிரு
ப்ப தவனைவ லென்றும் புகழ்ந்துமறை, காக்குஞ் சுரு
ணைச்சிற் றம்பல நாடியைக கண்டபின்னே.

(20)

அன்பா லறம்பொரு ணுல்வர்க் குரைக்கவன் று
லநிழற், நென்பா லுகந்தசிற் றம்பல நாடிநின் சீரருளா,

லுன்பா லுருகிக் கலந்தடி யேற்கின்ப மூட்டியநீ, யெ
ன்பா லுனக்குப் பயனென் கொலோ வென்றறிகிலனே

பொறிபுக் குழலுமென் போதததை மாற்றித்தம
பூரணத்திற, குறிபுக்கு நீன்று குறியா தவிழ்பவர் கூட்
டநதன்னிற, செறிவுக்கு நல்குசிற மம்பல நாடி சிரபு
த்தோ, னறியுக் கயிவு திருமேனி யான தறிந்திலனே.

பறறப பற்றறவென்பதெல் லாம்பசு பாசம்விட
ல், மற்றொரு பற்றற விலலையென் றுன்மன்னும் வெங்க
வியைச், செற்றருள் சிற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபு
த்தோ, னுற்ற தபோதன ரேயொழிர் தேயிரு மூம
மையுமே. (23)

முன்புகண் டேனில்லைப் பாசம் பசுபதி மும்முத
லும், பின்புகண் டேனில்லை யென்னகண்மாயம் பிறங்
குதொண்ட, ரபுன்கண் டாண்டசிற் றமபலநாடி யருட்
புறவோ, னின்புகண் டாலில்தாலுற்ற வாமென்கொ
லெண்ணுவதே. (24)

பாசந்தந் தானில்லை வாங்கிய பின்பர மாநத்தத்தே,
பாசந்தந் தானது வாங்கிய தெப்படிப் பாலனுக்குப், பா

சந்தந் தாணைப் பதத்தா லுதைத்தந்தப் பாலனுக்குப்,
பாசந்தந் தாண்டசிற் றம்பலநாடி பராபரனே. (25)

பூம்பொழிற காழிச்சிற் றம்பலநாடியைப் பூசித்த
போ, தாம்புவி தன்னிற் றவங்கன்செய்யார்கள்களா ரு
பியத்திற், போம்படி யோகத் தியானத் திரார்கள் புனி
தனாயி, ராம்படி கண்டு பரபோகந் துய்த்தினைப் பாறு
வரே. (26)

நில்லாவுடம்பும்பொருளுநிலையென நின்றுணரும்,
பொல்லாதபுன்மையர் புன்மையை நீத்துப் புலன்வழி
யே, செல்லாதொழித்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ
ன், எல்லாம் பொய்யென்றிரு பாதம்வைத்தானின்ப
மேலிட்டதே. (27)

துண்டத்தூக்கண்வைத்துத் தூரமனம் வைத்துத்
தோன்றுசுடர், கண்டத்தைக்கண்டு கருத்தழியாமற் க
ருதுசமன், தெண்டத்தைமாற்றுசிற் றம்பலநாடி சிவா
னந்தத்தேன், வண்டொத்தருந்தி நினைப்பு மறப்பற்று
வாமுமினே. (28)

ஆபாசனாகி யணுவாயிருந்த , வெணையழைத்து, நீ
பாவிபாசத்தி னின்றினேத்தா யென்று நீக்கியென்மேற்,

ரீபாதம்வைத்தசிறு நம்பலநாடி திருவுருவை, யேபாவி
பாரென வென்றிசைத்தானென்க ணின்புறவே. (29)

முத்திதனைச்சிற்றம் பலநாடினானமுழுமுதலை, ய
த்தனை யத்தனென் றுதரிப் போர்களா தாரமென்றே, பி
த்தனைநீக்குப் பிறப்பிலியென்று பிறக்கணித்தீ, ரித்தனை
யோமலங் காளினுகால மிரங்கியதே. (30)

எல்லாமறிந்த வறிவாகிறின்றிடு மிச்சைதொழில்,
புல்லாமற் புல்கிடும் பூணவிற்பமப் பூணமே, நில்லாநி
லைமை சுகாதீதவுண்மை நிகழுமப்பாற், செல்லார்பொ
ழிற்சண்பைச் சிற்றம்பலவர் திருவுருவே. (31)

தத்துவக்கத்துஞ் சமையவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்
சேர், புத்தகப்பிதையையும் புந்திமதத்தையும் போர்
டிமென்று, வித்தகன்சிற்றம் பலநாடிவேணு புரத்திறை
வ, னுத்தமமான சிவானந்தபோகத்தை யூட்டினனே.

சண்பைக்கதிபதி சிற்றம்பலவெனன் சஞ்சிதமாம்,
புண்பைக்குரம்பையும் போகாவிருளும்பொருந்திவரும்
பண்பைக்கெடுத்துத்தன் பாகத்திலேபணிவித்தவன்றே
யெண்பத்துநான்குநா றுயிரந்தாயருமேங்கினரே. (32)

சங்காரகாலந் தனிலோர்மலத்தொடு சார்தலுமரந்,
தொங்காதுடல்விடுங் காலமுமாந்தொல் கருவியெலாம்,
பொங்காமன் மாற்றிய போகம்புகல்கின்ற காலமுபா,
நங்காதல காழிச்சிற றம்பலநாடி நவின்றனனே. (34)

மலங்கா ரணமா யவத்தையுண் டானது மாயை
பிறை, மலங்கா துணர்த்து முறைமை யுண்டானது
துய்ப்பதற்கு, நலங்காண வீச னடி த்தலுண்டான தெ
னநவின்றான், நலங்காண வந்தசிற றம்பல நாடி தவத்
தரசே. (35)

சாக்கிரச் சாக்கி ரவத்தை யவத்தை யுணர்த்துந்த
ன்மை, நீக்கியநாலுக்கு மிப்படி யாகுமெனநிகழ்த்தித்,
சாக்கிவைத் தாண்டசிற றம்பல நாடிதண் காழியண்
ந, லாக்கிய போதமெய் யானந்த போதமு மாய்விட்
டேத. (36)

சுத்தக்கருவிக னேந்துங்கொண்டேசொல் லவத்
தயைந்துஞ், சித்திக்கும்போதத்தி லொன்றொன்று
ஈன்றிடுஞ் சென்றதெல்லாம், பத்திக்கு நல்குசிற றம்
லநாடி பயின்றதெல்லா, முத்திக்கரையது வாய்ச்சிவ
மாகமு முன்னின்றதே. (37)

தருக்கியுருக்கொண்டு தான்பிறந்துய்த்தல் சகலம
தாஞ், சுருக்கியுபாதியைத் தூரெறிக் கேவைத்த தோன்
றல்சுத்த, மிருக்கிலிருக்குஞ் சிவபோகந்துய்த்த லிறை
கலத்தல், செருக்கியுணர்த்துசிற் றம்பலநாடினர் செப்
பினரே. (38)

மூலக்கனலை முடுகிமுடுகி முழுமதியின், பாலைப் ப
ருகிப் பரவெனிக் கே சென்று பற்றினின்றார், ஞாலத்தில்
வந்தசிற் றம்பலநாடி நறும்புறவோன், சீலத்திறந்த
சிவானந்தம் போலுமெய்ச் சித்தியன்றே. (39)

சற்றுநடுவொடு கீழ்மேலுமெங்குஞ் சுகவடிவாய்ச்
சற்றுஞ் சலிப்பற்ற தன்மைபுன்றார் சில சாத்திரங்கள்,
சுற்றும் பிறருடன்கேட்டும் பலருடன் கத்திடும்போய்,
பற்றும் புலனத்தி லாசைவிடாமன் மயங்கினரே (40)

அந்தரங் காற்றங்கி நீர்மண்கொண் டேறின்ற டை-
யமெல்லா, மிந்திரசா லமெனக்காட்டிமீட்டு மிறைநிறை,
விற், றந்தருள் சிற்றம் பலநாடிவண்மைத் தவப்பெரு
மான், வந்தபின் காணுஞ் சிவலோகவாசல் வழங்கு
தே. (41)

சிறறைக்கிபதி நந்தியெங் கோன்றிரு வாக்ரு-
கோர், பற்றைத் தவிர்த்துச்சன் மார்க்கத்தை, நல்குநி

ண்புமன்றி, மற்றைச்சமையத்தை வாயடக்காநிற்கு
யஞ்செய்யுந், தெற்றைப் பிடுங்கிச் சிவலோகவாசல்
றப்பிக்குமே. (42)

வனக்கே தகைபுடை சூழ்காழி காவலன் மன்னு
ர்பர், சினக்கேண்மை செற்றசிறற்றம்பல நாடி திரு
நவை, யெனக்கே தெரியுமற் றென்னையு மாட்கொண்
வ்வருமை, யுனக்கே தெரியுந் தெரியாதுபின்னை
நருவர்க்குமே. (43)

ஆறுநீக்கி யருட்கரைக்கேரினைப் பாற்றும்பின்
, யேறாத வாரிதிக் குள்ளையழுத்திடு மென்னினைக்கு,
றுன சிறற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபுரத்தோன், பே
5 நம்மைப் பிழைப்பிப்ப னென்றவன் பின்செல்லவே.

பூரண போத புரத்தே யிருந்தின்ப மேனிபுகக்,
ரணன் சிறற்றம் பலநாடி யன்றியக் காழியிலே, யாரண
முடி மேலன்பர்க் கானந்த மேயளித்துக், கோரணி
ன சமையோர்க் கெனக்கொடி கட்டினனே. (45)

எல்லையில் காலந் தவமுயன்றோமில்லை யேத்தியன்
சொல்லையிரங்கித் தொழுதுரின்றோமில்லைத் தாய்
5 ட், டில்லையுளாடிசிறற்றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, னொ
யிலென்னை யொழித்தின்ப வானந்த மூட்டினனே.

தேன்பாயி கழிச்சிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோன்,
தான்பாசந் தீர்த்தன்பர்க் கானந்த வாரி தனைவழங்க,
வான்பாலுமன்னை முலைப்பாலுமுண்டின் றளவுமையோ,
நான்பாவி யாய்த்திரிந் தேன்பரமானந்த நண்ணுதற்கே.

தீதற்றகாழிச்சிற் றம்பலநாடியைத்தெய்வமென்றே,
பாதத்துக்கேற்றபணிகள்செய்யாமற்பரந்துகெட்டேன்,
போதத்துக்கேற்ற புலன்வழியேசென்று பொய்பிதற்
றி, வேதத்துக்கேற்ற சிவானந்தபோகத்தை விட்
னனே. (48)

ஓசலி யம்புயத காள்ளை யங்கைகளு,மா
னந்தமேதிருக கண்ணஞ்செவ்வாயருள் மேனியெல்லா,
மானந்தமே யருட் சிற்றம்பலவ ரருட்பொருளு,மானந்
தமேயவன் றில்லையுங்காழியு மானந்தமே. (49)

மாணப்பொருத விழியார் மயக்கின் மயங்கியஞ்சியா
லைக்கணைதழி யாயுழல் வேணைவந் தஞ்சலென்றான், ரு
னெத்தசிற்றம் பலநாடி வண்மைத்தவப்பெருமான், ஞா
னக்கொடைமுகில் நந்தாத சிற்றைக்கு நாயகமே. (50)

அறங்காடடிய வடசீழலில் நால்வாக் கறத்தினு
ண்மைத், திறங்கூட்டிய வெண்ணை மெய்கண்டநாதன்

திருமுன்சென்றேன், நிறங்காட்டி யென்னிறந்தன்னையு
வாற்றிவெண் ணீற்றையுமிட், நெங்காச்சமாதிந் தான்
மரமானந்த வுண்மையிலே, (51)

போதித்தருடரு சிற்றம்பலவர் புகலினகர்ச், சோ
த் திருவருத் தோன்றிய போது தொடங்கியெனைப்,
பதித்தறிவை யகலாத பாசப் பெருககமெல்லா, மா
த்தனைக்கண்ட புற்பணிபோல வகனமிட்டேந். (52)

செழுமலர் மென்குழல் மாணாநதரத்திற சென்று
சன்று, புழுமலவாக்கை யெடுக்கவொட்டேன் புனற்
ரறுழவ, ருழுமலம் பட்டுவெண் சங்கஞ்சொரிமுத்
காதுங்கும்வயற், கழுமலமன்னுசிற் றாபலநாடியைக்
ண்டபின்னே. (53)

ஒன்றென்று சொல்பவர் சொன்னாலுஞ் சொல்லு
வொன்றிரண்டா, மென்றென்று சொல்பவர் சொன்
லுஞ் சொல்லுந வேத்தியன்பர், சென்றங்கு நலகு
றமபலநாடி சிரபுரத்தேதா, னன்றென்றிதாமென்று
ல்லாதமுத்தி யளித்தனனே. (54)

சிற்றம்பலநாடிகள் கட்டளைக் கலித்துறை - முற்றம்.

எட்டாவது,

து க ள று பே பாதம்

பாயிரம்.

நேரிசைவேண்பா

பதிபக பாசக தெரிநகப பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேழுறு - சதிவழங்குது,
மெய்கண்டான் சந்நான மேவிற சிவாநந்தங்
கைகண்டார் காணா கரு. (1)

உறற சரியை யொழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியு - முற்றப்
நெற்தார்க டாமறியப பேசுகே னனறி
நெறநா ரறியாத பேறு. (2)

லலாந கழற்றி யிறைவ னெடுங்கலசச
'லலாகன் கண்ட வழிபலவுஞ் சொல்லரிய
ந்நிரான் றுள்க டணவாத வாதனையு
மப்பிரான் றந்தா டிமைககு. (3)

(நூல்)

பஞ்சபூதப் பழிப்பு.

மண்ணுக் குயிராகி வந்துரத்துத் தான்றரிக்கு
மெண்ணுமுரோ மாதியிதன் காரியமாம் - கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானூர்
துறவுமுதற் ளுதத் தொழில். (1)

நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கினீராதி பகர்கருமக - கார்க்குரிய
வெள்ள முதலாகு மெய்யுணரி லப்புத்தா
னள்ள விடப்படா தாம். (2)

வன்னிக் குயிராகி வந்துசுட் டொன்றுவிக்கும
பன்னுபசி யாதி பயிலகரும - மன்னும
விளக்காகிப் பந்தமாய வேறாகி நிற்குந்
துளக்கமிலாத தேயுத் தொழில். (3)

தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கரும
மோடன்முத லோவா வுயிர்மடுத்து - நாடி விவை
யல்லவாம் வாயு வருட்குருவாற் காண்பதன் றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து. (4)

இந் தாமாய ன்னதே யிடங்கொடுக்கு வானை
பாந்த குரோதமுதற் பாகுகொ - விரிந்த
சுருமலாய வேடுகுய ன்ணலா முண்மை
புயலா னென்றே குறி. (5)

வட்ட மறுகோண மாயாத முககோண
மிட்ட பிறைசூழ மெவடிவ - மெட்டரிய
வேதனமான பிந்த விடையோன மகேசுரூட
னாதி யதெய்வ மாய. (6)

இப்படியே பூதத் தியப்பு கணைதெளிந்தே
யப்படிந் நிலைம லாங்கறிந்திட - டெப்படியு
தோனாபுற தேசிகன்முன சொன்னபடி கன + ந்தா
யானா யதுவா முட்டபு (7)

பொறியறவுணாகல.

பூத வுடம்பாயப் பொருநனுட பொழிவுனக
னாதனரு ளாலேகீ நாடியவை - யேதமெனத்
கதத முருவுணரத் தானகனு மடப்போதே
சதகமுத லாகிவிடுந் தான. (8)

சத்தாகி யைந்தினையுஞ் சந்தித்து நீயகல
வத்தால் வருமபயனக ளாங்ககது - மெத்தாலுங்

காணும லவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலு
நாணப் பிறப்பி னவை.

(9)

வாக் காதி யத்துடனே நீங்கவச னுதிவிடு
நீக்காத வுட்கரண நீங்குமே - தாக்கி
மனனுமுதலாக வந்தவந்த போது
தனது செயலுணரத் தான்.

(10)

மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
யுன்னு முகார முபகரிக்கு - முன்னாகு
மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு
நீங்காது சித்தம்விந்து நேர்.

(11)

அந்தக் கரண மகல வதிர்கூடுந்
தொந்தக் கலாதித் துரிசுறுமே - பந்திக்குஞ்
சித்த மயலறுத்துத் தீர வுனக்கேற
லொத்த படியே யுணர்.

(12)

கலாதி ஞான நிராகரணம்.

பொங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை
தங்குகலை யாதி தருஞான - மிங்கிதனை
நீங்குபடி மாணவக நின்போத மொன்றிரண்டு
நூங்குபடி நில்லாய் து ணிந்து.

(13)

கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலவறி விச்சைதொழி றுன்பூத்தன் - மூலமா
மாயை மயக்கல் வரைத்தல் வினைக்கூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி. (14)

சுத்த தத்துவ தூட்டணம்.

ஆன வதன லமுந்தின லாசறற்கே
னீன வயிந்தவததி னெல்லைகா - னூனமிலாப்
போகந் தருமானுற் பொல்லாதோ புண்ணியத்தி
னாகந் துணையானுர்க் காம். (15)

சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னலேழ் தத்துவபு
மொத்து நடத்தியிடு மோவாமல் - வித்தைசெய
லேறிக் குறைந்தொத்த லெப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறந்தகலு மாறு. (16)

தத்துவாதீதம்.

மண்முதலா நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தி
னுண்மையறிந் தெல்லா மொழிந்தாயே - யெண்ணிலை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுகாண் சைவமறை
யத்துவா வெல்லா மற. (17)

* தானீழுத்தல் என்றும் பாடம்

இப்பரிசை யெய்துகழகி யெய்தியது பெப்போனூரு
 மசப்பரிய மாயாதி சிறுமே - யாப்பரிசை
 மாயகவாயி னோடே யழிபுடி வினைமலந்தா
 மயாநிறைநீங்கா மலை. (18)

சுருதிநாடி

புதுநாடி வாசுநாடிநாடி நயநாடி
 நயநாடி நயநாடி நயநாடி - நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி (19)

புதுநாடி வாசுநாடி நயநாடி
 நயநாடி நயநாடி நயநாடி - நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி (20)

சுருதிநாடி

புதுநாடி வாசுநாடி நயநாடி
 நயநாடி நயநாடி நயநாடி - நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி நயநாடி
 மசநாடி நயநாடி நயநாடி (21)

புதுநாடி வாசுநாடி நயநாடி
 நயநாடி நயநாடி நயநாடி - நயநாடி

[பொகம்]

சாத்திர ம்கொத்து.

வாடாத முத்தியினில் வாய்ந்தவருட் கேவலரீ
நாடாத கேவலமுன் னான். (22)

கேவலதரிசனம்.

ஒன லுந் தெரியா வெஃழியா விருளாகி
யின்றளவு நின்ற திசைவோதா - னொன்றாகி
செய்ப்பிற களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற வாணவீரத
னம்புகிழல் போலென் றறி (23)

கருவி காணங் கழன்றுங் கழலா
விருளின் பெருமையிடு வென்றோ - விருடான்
விடிகைக் கிருண்ட மிசுநீபோன் பாசு
படிகைக் கிருண்டதுகாண் மறு. (24)

கேவலாத்நம்.

வாணி விரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோ
லீன விருளகல்வ தெக்கால் - பாணே
யறிந்தா யிருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிறிந்தாயோ வில்லையோ பேசு. (25)

இந்த விருளொழிய வேதுநான் காண்கிலே
னிந்த விருளகல்வ தெப்படியோ - விந்த
வறியாமை நின்ற லதனைக் காணு
யறியா தறிந்தனைப்பா வன்று. (26)

தன்னுண்மை.

அருத மலமா மறியாமை கண்டாயே
யருத வறிவுநீ யையனே - தொந்தவிருள்
போனதே யுன்னைவிடப் போக்குத் திரோதையரு
ளானதே கண்டா யறி. (27)

வைத்த வவதாங்கு ளெல்லா முடன்வந்து
நததகைமை கண்டு மறியாயான் - முததனாய்ப்
பாச வறிவும பதியறிவு மன்றியே
யாசறவே நின்றவ னீயாம். (28)

சைதன்ய தரிசனம்.

கண்ணிலிருள் போனாலுங் கண்டன்னைக காண்போ
வெண்ணுமிருள் போன வெனையறிய-வொண்ணாதோ
கண்போற சடமோநீ காட்டியதுங் கண்டறிந்த
வொண்போத நீயென் னுணர். (29)

உருட்கு மொளிக்கு மிடமாகும் வான்போ
லருட்கு மருட்கு மகமாய்ச - சுருக்கமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசத்த
னாய்சத் ததுவசத்த தாம். (30)

அறியு மறிவுநீ யன்றோ வுனக்குச்
செறியுமல நின்றதோ செபபா - யறிவுதனைப்

பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழகமதில்
வாராத தன்றோ வழக்கு.

(31)

ஞானதரிசனம்.

அறிந்தறிந்து வந்த வவதரங்க டோறுஞ்
செறிந்தறிந்து நின்றதெது தேரிற -- பிறிந்ததனை
நின்ற தறியாம னிகழ்த்தியது நீக்கியுனை
யின்றறிய வைத்ததரு ளென்.

(32)

அந்த வருளுனக்கிங் காசாரமா யல்லி
னிந்து வெண வெறிததிட் டேகமாய் - முந்தி
யுனையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்த்துந்
தனையுனக்குக் காட்டுமே தான்.

(33)

எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றோ
நல்லா யெனையறிந்தே னானன்றோ - சொல்லாடு
நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முள்ளதோ மற்று.

(34)

அன்றுமுத லின்றளவு மண்ணலறி விப்பதன்றி
யின்றறியே னானென் றியம்புவதெ - னென்று
மவத்தை தனிலுணர்த்தி யாங்கருத்தி யின்றித்
தவத்தி லுணர்த்தினமார் தான்.

(35)

உன்னறிவு நீயே யுணாவையே யாமாகி
 லிருநெடுநாட பாரத தியையாயே - யுன்னறிவை
 உங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமுடபோ
 லுங்கா னாரஹ மருள். (36)

உன்னறிவுக் குள்ளே யுணாவா யொழியாத
 உன்னறிவு தானுனக்குத தாரகமாய்ப - பின்னபற
 லொன்று யொழியாம லுள்ளடங்கி யுள்ளபடி
 யன்பு லதுவாவை நீ. (37)

இச்சை யுயிரி க்கிரங்கன் னான மிசைந்துணர்த்தல்
 னவரசு கிரியை வயநடத்த - னிச்சயமாந்
 ரத்தியிவை மூன்றனையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
 முத்தனே பாரீ முயன்று. (38)

பாராதீசனம்.

கிரியையறி விச்சை கிளாந்தசத்தி யேதோ
 பெரியபரா சகதியென்ப பேசாய - தெரியிலதிங்
 காரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாயப
 பேரறிவாய் நிறகும் பெற. (39)

அந்த வறிவு மறிவன்றோ விபபோது
 அந்த வறிவுமது தானன்றோ - வந்தது

வறிவிற் மனோத்தனாகா ணவ்வறிவிக கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நோர். (40)

அறிவார்க் கறிவித்தங் கல்லாத தாகா
வறிவாய் விகற்ப மறியா - வறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
வின்பற்றாய் நிலந்திலே மேல். (41)

பரையில்வியாத்தி.

விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோற்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோ - னண்ணிர்
பரைகிறைவி னீயும் பதிலையே யாகி
அரையிறந்திட் டொன்றாவை யுற்று. (42)

பரையில யோகமும் போகமும்.

விண்ணில் விகற்பமற மேவியகா' னின்றதுபோ
னண்ணும் பரையதனி னண்ணியே - யெண்ணிறந்து
நீ நுறங்குந் தன்மைபோ னிற்கைபரை யோகமதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு. (43)

சுந்தரபரயோகம்.

நிங்காத பேரறிவு நிங்காமற் கண்டீ
நிங்காம னின்றபடி நின்றதனி - னீங்காம

நின்றவிட லன்றோதா னின்மலன்றன் பேரறிவி
லொன்றுபட லென்றறிதீ யுற்று. (41)

சுத்தபாயோகழம்,
முத்திச்சாக்கிரமம்.

எத்திசையு மொன்று யிறையறிவி லேயமுந்தல
சுத்தபர போக மெனத்துணிரீ - சத்தியமே
யத்தன்மை கண்டா லதுமுத்திச் சாக்கிரமாஞ்
சித்த மயலறவே தேர். (45)

முத்திசொற்பனம்.
சாக்கிராதீதம்.

நின்ற வறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமா
மனறி யவிழ்க லதீதமாஞ் - சென்றறிவி
நீங்காம னின்று நெடிதுதுயில் கொள்ளவே
வாங்கா தறிவாய் வர. (46)

முத்தி சு முத்தி.
பரையிலதீதம்.

இவ்வறிவு கண்டா லிருடருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணு ததீதமா - மிவ்விரண்டும்
பாராம னிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால். (47)

ஈசனறி வாடியெலா மின்று கழன்றகன்றாய்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றாதே - கூசாம
னேராக நீங்கியதி னின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர.

(48)

மு த் தி து ரி ய ம்.

சுத்தாவத்தை.

அறிவடையச் சென்றங் கதிதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டென்றுங் குறியா - நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாவுன் றெல்லைமல மில்லையிலை
யத்துடனே செல்வதது வாம்.

(49)

சு க ளு ப ம் து ரி ய ம்.

பைய விருந்து பதைப்பற்ற பின்னுனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே - யையனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சியறக் கலந்து
கொண்டாள்வான் கண்டாய் குறித்து.

(50)

விழுந்த வவதரத்தில் விஞ்சு சுகந்தா
னெழுந்ததிது வெங்கே யிறைவா - மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாமரன்றன் பாலே யது.

(51)

துன்பற்ற வின்பச் சுதப்பிரபை தன்னையே
 மினபசத்தி யென்றறிநீ யெய்யோது - மன்புறவே
 நின்றதிலே யாழி நிலாவு நிலாவுமபோன்
 பன்ற றாமணந்து வாழ். (52)

மேதனாரு பின்பச் சுவவடிவு நிப்படியோ
 வாலுடர் காணாத மன்னவனே - ஞான
 விதுவு மொருசத்தி யிறைவர்க் கதனா
 லெதுமுத்தி சொல்லா யினி. (53)

முத்திநாயகிதம்.

சுகாதீதம்.

இந்தச் சுகத்தி லினிநீ விழியாம
 ஸந்த வடிவி னயர்ந்ததுபோற் - றொந் நமநப்
 போதா யிதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
 காதார மான வருள். (54)

ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
 னன் னி யொருபொருளு மாகாதே நின்றமுந்திச்
 சொல்லரிய வந்தச் சுகத்துக் கதீதயாய்
 கில்லவன்றா னாமே நிலை. (55)

நகரபுரம்

எல்லாக் சமுனற் விடமே சிவமொன்று
சொல்லா முவாகமுன்ற ஹோமோக - னல்லாய்கே
யினிதாபடி தானே கீழையா நிலையதனி
னின்றுவிடு கோகநி. (16)

வானகத்தில் வாழ மணத்தின் மணமுற்போ
லாகக்கப பேர்ப் பி டுருந்தியவா - தானுரு
பாண்ட குருநாதா வடிவியன் பெருவாழ்வை
மிண்டு சொல் வுண்டோ விதி. (17)

பேருந் சிவமாகி நின்றோயோ நின்றுகூடோ
வாய்வடி யேனோ வதிகார - நாயனே
யொன்றன் திரண்டன் திரண்டொன்று தானன்ற
செறிநொரு தன்மை நிலை. (18)

சாற்றி லெற்றுவமை தாடலைபோல சன்மார்பா
வேற்றுவிதி பலவும் வேண்டாவே - போற்றரிய
நித்தனே கத்தனே நித்தியா னந்தனே
பத்தனே முத்தனே யாங்கு. (19)

அந்தச் சுகந்திக் கழித வவத்தைமெனப்
பந்தமற்ற முத்தி பாயனறியா - எந்தோ

பிறியாத வுன்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனைப் பாலங்கு. (60)

பரமானந்ததீசனம்.

நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனு
மென்றும் பயனா யிருந்தானே - யன்றே
யவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
விவனுக் கிதமே தினி. (61)

அன்றே தொடங்கி யனைத்துயிருந் தானாகி
யொன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக் - குன்றாமற்
கொண்டெவிட லன்றோநங் கோமாற் கிதமென்று
பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து. (62)

பார்க்கரிய விர்தப பரம சுகந்தனையே
சேர்ப்பனாயிர்க் கென்றிறைவாசெப்பினையே - மாற்றரிய
வானந்த மாருயிர்கட் கண்ண லருத்துவது
தானெங்குப் பெற்றவா சாற்று. (63)

பெற்றருந்தி யுன்பம் பிறர்க்கு மருத்தினனே
வுற்றபர மானந்த முள்ளதோ - மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி விறையுருவ மானந்த
மென்றுரைக்கு மாகமனா வின்னு. (64)

ஆனபர மானந்த மாகின்ற வெல்லையே
 யுனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபட - லீனமறத்
 தானை போது தணவா தெழுந்தசுக
 மானே யதுவா மதி. (65)

பரமானந்தயோகம்.

வினைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
 துனைந்துதுனைந் தாடியதிற் றேன்ற-வனைந்துன்னை
 நீர்போ லமிழ்த்தயதி னீர்நிழல்போற் றுன்காந்து
 பார் போற் றரிப்பாகும் பார். (66)

பாராதே யந்தப் பரமசுகந் தன்னை
 நேராகத் தானு நிழல்போலத் - தீராச
 சபாவ மதுவாகித் தோன்றி மறையாதே
 யபாவமாய் நில்லா யதில். (67)

பரமானந்தபோகம்.

நின்றபர மானந்த நேரே யனுபவித்தங்
 கொன்றுபட வுள்ளருகி யோவாம - லென்று
 மதுவுண்ட வண்டுபோன் மாளாச் சுகததைப்
 புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது. (68)

பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
 யுருகியடி யேனருக் க லுட்டும் - குருவே

யழியாத வின்ப மரனருதா னென ஹய
வழியேயு செல்லீர் மகிழ்ந்து.

(69)

சாங்கரைதா னா சூசு தருமிரத ப வ்சிரத
சாங்கரைதான் கொள்ளுமோ சாற்றங்காற் - சாககரை
நின்புருவ மன்றி யெழிலுருவம லே மண்டோ [சுக்கின
வின்புருவ மேயிறைக்கு மென.

(70)

மாவா நிரதமது நாவருத லல்லாதிரு
காவே விருத மறுபுரீமா - லோவாப
பாடகக் முன்பாற் பலிப்பதே யனமுப
பாடகங் கொள்ளா பயன்.

(71)

இருதசு சுமாமன்ம லாப மெனவறி
யாகசு சுதொழிந்துங் காராதே - யிந்தச்
சுமெலா மருதச் சுமரக்கி னுன்ற
சுமெலா மாநருத மாம்.

(72)

ப ர ம ன ரு த மெ ல் லு

அண்ணலுமா னருத மருளுமா னந்தமுமி
கொணணிலா வானந்த மெவவுலகும் - பண்ணி
யளித்தழிப்பா ராகு மவர்களுமா னந்தங்
களித்தலுவே யெப்போதுங் காண்.

(73)

எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லா மமிழ்ததிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா - யெங்கும்
வளைத்த வலகுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மளத்திற் புகுந்ததுபோ லாங்கு. (74)

கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திகளைப் - பண்டே
திருமா லயன்றியாக் தேனிகளு பாநந்
தருமா மடியேற்குந் தான். (75)

பரமானந்த அவதம்.
பரமபர மானந்தம் பார்க்குமேன் மற்று
மரவம்வா ராதே யகளும் - புரணமா
யாங்கே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
நீங்கா ததுவாகி நில். (76)

உற்றபர மானந்தத் தொன்றா யதிலுறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்குங் - குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழி நூல் புராணமற்றுஞ்
செய்வனநா லெல்லாந் தெளி. (77)

அணுவகை.

ஆன்மாக்களின் கூறுபாடு.

ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளவயிர் மூவருக்குஞ்
சென்றிவன்போ னேனே சிவமாகி - நின்றநிலை

யவவகையே யானு மெழிற்குருவா மீசனே
யவவகையை நீயிங் கடி,

(78)

பஞ்சாங்கநாடிகளம்.

அஞ்செழுத்து மண்ணைரு ளரன்மா திரோதமலம
விஞ்சு நமத்துறந்து மெய்யருள்வாத் - அஞ்சச்
சகாரத்தில யவவகையிடுந் திதிலா வின்பப்
பாநிற முஞ்சுருந்தப் போய்,

(79)

குருஸ்துதி.

பற்றிநின்ற பாசம பறித்தகல வேனிழித்திட்
திறநவுசீர் காட்டி யுணர்வுணர்த்தி - மற்றுஞ்
சிவபபேறு தந்து சிவபோக வாரி
புபபே றனித்தவரைப போற்று.

(80)

சீடனிலக்கணம்.

இவ்வுபகனிசூலபோ லிட்டபனி செய்து
சுவ புழ வாபாரச் சுபரித் - திருமுன்
விபுநதுனிழி நீபொழிய மெய்விதிர் துந் நன்று
புதாழ்ந்தவாததோர் காணுஞ் சுகா.

(81)

முத்தலுக்குமுததியின்பங்குறல்.

ஆகமுத லீங்கி யருளிற் கலந்து வெ
போகம் வினாயப் புணர்த்தாலுய் வேகத்

தெரிவாய் நிரயத திருப்பர் குருசொற்
நிரிவா நுலகிற பிறந்து.

(32)

குருவழிபாடேபோநுளெனகூறு.

ஆசுமுயிர் பொருள்கொண் டன்றே யருளரிதது
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னாரைத - தாகததீதா
வேண்டுபொழுதெல்லாமவேண்டுபொ ருள்வந்ததுபோத
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள்.

(33)

அன்றுமுத லாகவே யாருயிராகட் காருயிராய்
நின்றருளுந தம்பிரா னீங்காம - லென்றுங்
கருவாய்ப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவா யருளாமற் கூறு.

(34)

குருவே சிவமெனல்.

பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரோ
யாசி லகலறிவா யாங்ககனறு - பேசரிய
வானந்தம பெற்றா ரருட்குருவே யீசனென்ப
மோனமே முற்று முயனறு.

(35)

குருபணிசெய்வாரை வழிபடல்.

கருவேலை தன்னைச் கூடப்ப ருலகின
மருவாத வின்பத்துள் வைத்த - குருவி

னடியா ரடியா ரடியா ரடியா

டியாரசை சாரந்த வவா

(86)

யோகம்.

னாராக மீதாஞ் சுகமார்க்கஞ் சாற்றுங்காற
னாரர்க்கம் வாயுப பகர்கருவி - கணபா கசுந்
ரல வொடுக்கித் தடுத்த வளியிரண்டு

மாலறவே நிற்கை மகிழ்ந்து,

(87)

ஆந் மனத்தாலே யாதா மாறினையுஞ்

சுதித சூழிபொருள்க டாமறிந்திட - டிந் துணிலே
யோவா வொளியைத் துருகுமு துண்ணிறைக
லோவா வொளியா முரு.

(88)

நன்ற வொளியுருவி நீங்காம னிறகவே

யென்று மழியாம லின்புற்றுக் - கொன்றையந்தாச
காணுவுருப போலேபின் சாரூப்பி யத்திலே
மாணவக வாழ்வா காண் மற்று.

(89)

கிரியை.

புத்திர மார்க்கம் புகையொளி மஞ்சனப்பு
வைத்தமுது தாம்பூல மறநெவைபு - முத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச சிவபூடை செய்வதற்கு
வத்திற செல்லாம னான்.

(90)

சுத்தியைந்துஞ் செய்து துகடரு மந்திரத்தா
லத்தமதுப் பத்துமுக மைந்தாக - வைத்துவைந்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படி யிற் றுபித்துப்
பத்தியான் மேனிதனைப் பார். (91)

பார்த்ததிரு மேனிப் படிகந் தனிற் பரனைப்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டு வந்து - பார்த்தருள -
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்திற்
சொல்லிற் படியே தொடங்கு. (92)

சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நல்விதழித்
தாரார் சமீபத்திற் றுனிருந்து - வாராமற்
றானே பரனளிக்குஞ் சங்கரனு நிம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும். (93)

சரியை.

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனு நிற்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே - நீதியினுற்
கூங்காவனஞ் சமைத்துப் பூமாலே புண்ணியற்குப்
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. (94)

அலகு திருமெழுக்கிட டாலயத்தி லன்பா
விலகு திருவிளக்கு மேற்றிப் - பலகாலுன்

சிறற்பலநாடிகள்

னறு வணங்கிக் திருவடிவா ரஞ்சோத்தி
ந்றடுகை தொண்டர்பணி நேர். (95)

என்றையநதார் வேணியற்குக் கோடில் பலசமை
பானறியவை முற்றும் புதுக்குனித்து - நின்ற துப
வலோகந் தன்னி லடையா ரடைவா
வலோகந் தன்னிற் சிறந்து. (96)

வாழ்த்து.

ந்த மலமறுத்தங் கான்மாவைக் காட்டியதற்
த வறியை யறிவித்திங் - கந்தறியை
முமன் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
முமற் கூறக் கொடி. (97)

துகளறுபோத முற்றியது.

முன்பதாவது,

கிருபபு முறுவல்

அந்தோவினீன படும்பாட்டுக் களவோன்லல்,
யவைவக்கிடாய், நொந்தான்கொடிய பிறப்பிறப்பி லே
வாதிரங்கி யெதிரோககந், தந்தாங்கெமது திருவரு
டான் சாருமபரிசா லெமைக்காண, வந்தானோகோ வெ
னுங்குணியோ வானோன் மிருபுபுன் முறுவலே. (1)

திரிந்தேவென்பின் பணியாளாய்த திருமபரிசுந்
தும் பாராதே, இருந்தானோயவில பலவாழி யெண்ண
னிரைய சுவர்க்கங்கள், பரிந்தான்யோனிப படுகடலகல்
பறியவந்தா லெமைக்காண, இருந்தானோகோ வெனுங்
குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே. (2)

நான்றன்னுடனா யிருக்கையினு நாடா னுன்னறிலே
யெனத்தா, னான்றனுடனாய்க் கடலுந்தா னெனவுமு
முன்றான்சாரா போதன், ஏன்றங்கிவனோ டெதிராடி யிடி
க்கிட்டிடித்திட் டெடுத்துணர்த்தத், தான்றங்கினன்கா
ணெனுங்குணியோ தக்கோன்றிருப்புன் முறுவலே (3)

நினையாமுனங் கேவலமானு நினையப்பெறினே
மாயையுடன், தனையேசார்ந்தான் சார்வினையாற் சரித்
தான்வான் மண்ணிரையமெலாந், தனையாங்காட்டும்படி
கண்டான் தனையாமபார்க்க மலம்போக, எனினோக்கி
னன்கா னெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறு
வலே, (4)

கடைப்பட்டேனைப் பிறப்பிறப்பிற் கலங்கிக்குய
வன் திகிரிபோன், மிடைப்பட்டேயே னுழல்கின்றய
வேண்டாமெய்யுண் டென்றாலுந், திடப்பட்டறியா னு
கவினாற திகழுமருட்பா லெடுத்தேற்ற, இடைப்பட்ட
னன்கா னெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறு
வலே, (5)

உனக்கிங்குயிராநா மென்றாலு மோரானோரென்
றுரைத்தாலும், எனக்கிங்குயிர்நீ ரெப்பரிசென் நெதி
ராநெதிரப் பெறுங்காலை, தனக்குள்ளறிவாமெனைக்
காட்டச் சார்ந்துகூட லுனையல்லால், எனக்கண்டிலன்
கா னெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே.

சாகாவிடனு மிலையிவன்றான்சாரா யோனியிலே
மாய்ந்து, வேகாவிடனு மிலையிற்றைவரையு முழன்றான்

வேசற்றாங், காகாவழியாய் நாம்வலியத் தடுத்தாட்கொ
ளறு மெனமுனிவன், வாகாநின்ற நெனுங்குணியோ
வானேன்றிருப்புன் முறுவலே. (7)

அங்கங்கடுத்த வியாபியாயகப்பட்டதுவாமி வனந
தோ, பொருமலங்க ளுடனாகப்போந்துங் கிடந்தான்
பலலாழி, தங்குமருளா லறிவாகிச் சார்ந்துகவுந்தின்
றோகோகோ, எங்கும்பரந்தா நெனுங்குணியோ வெம்
மன்றிருப்புன் முறுவலே. (8)

மட்டாமலங்கட்குட்புறம்பாய் வதிந்து மலமே
தாரகமா, யொட்டாநின்ற னமதருளங்கூடா டிடவங்க
வை யெல்லாம், விட்டானருளே தாரகமாய் மேவிக்
கொண்டா னினிமலங்கட், கெட்டானிவனென் றிடுங்
குணியோ வெம்மன்றிருப்புன் முறுவலே. (9)

ஆளுனந்தோ தீவினைக ளந்தக்காணஞ் சுத்தியி
லான், தேரூன்றேற வுரைத்தாலுஞ் செய்மாறென்கொ
றிருநாமங், கூறன்கூறு மவரிடத்துங் குறுகானிவனு
மைக்காண, வாறுனோ கோவெனுங்குணியோ வாறே
ன்றிருப்புன் முறுவலே. (10)

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலா னிவனோகொடிய மா
பாளி, யுன்னத்துயா மொருங்காலு மொழியா னிவனுந்
தனையா ளக், கொள்ளச்சொலியுந் திரிகின்றன்கொடி
யோனென்றன்முக நோக்கி, விள்ளபபெரிதா யிடுங்கு
ணியோ விண்ணோன்றிருப்புன் முழுவலே. (11)

திருப்புன்முழுவல் முற்றிற்று.

சிற்றம்பலநாடிகள் சாத்திரக்கொத்து முடிந்தது.

ஸ்ரீ மெய்கண்டசேசிகன் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் சேவடிவாழ்க.

WIMARU, P. 401, 71
DR. U. V. SWAMINATHAN
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கரிலாயாம்பலம்

புநீகரம் காஞ்சி-மெய்கண்டசிவாசாரியராதீனம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ஞானப்பிரகாசதேசிககவாபிகள் மீது

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம் பிள்ளை பாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருவேயருட் செல்வமேயன்பருண்ணுஞ்செழுங்கருணை
யுருவேபென னொயிர்க்கோருயிரேயொழியாசபவத்
தொருவேன்புருந்துநின்றெய்த்தேற்கிரங்கிடம்முத்தம்
தொருவேயெழிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே.

உள்ளன்பிலாருணையெய்தாரரந்தையுறுவரெனிற
கள்ளம்பயின்றமனச்சிறியேனின்கருணைநெடு
வெள்ளம்படிந் துணமாமலர்ச்சேவடிமேவுவனே
தெள்ளுணர்வோர்தொழுநாணப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே

எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்தினுக்கேதெனென்றினிதுரைத்த
 எல்லான்மொழிக்கொருகாட்டுடன்பதேதழைப்பிடுஞான்மலங்கு
 கொல்லார்கிலேலார்கின்னருட்பார்வையென்னுழையுற்றிடினே
 செல்லாதுராவினைஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (3)

ஆகமமாகிநின்றண்ணிப்பவனெம்மனாதுமுத்தன்
 நகனனெனெனமெய்ச்சுருதியெடுத்தியமபப்
 யாகுபிலாப்பரிசாலலமந்தனன்பாசமலச
 சேகமெய்தாகக்கசிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (4)

மேதாவியருமுணர்வருதுன்றனைமேவியிறைஞ்
 சோதாப்பிறப்பினினும்பிறப்பேநல்லதுறனிரு
 யாதாவந்தம்பணியவிரங்குபரிவீனெடுஞ்
 சேதாவெண்ணிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (5)

உல்லேன்கலதிமுழுமூடனெனுடிக்காசினியில்
 உல்லேயடைந்தனனின்னிருதாண்மலர்வஞ்சநெஞ்சப்
 பொல்லேனினதடியாரடித்தொண்டிபுரிவதென்றோ
 செல்லேய்மதிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (6)

பாய்கண்டகன்றதிருவெண்ணைமேவுபுனிதசக
 மய்கண்டநாதன்மரபோக்கவந்தவியன்செல்வமே
 ககண்டநன்மருந்தென்பிறவிக்கடுநாய்க்குணரை
 சய்கண்டதென்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (7)

சேர்லாநனனாவினரேததாமபாமின்ஞூலடைந
 சேர்லாதவெமபிறப்பெய்திரின்னேறணுகிரங்குசண்டாய
 ராலமறைமொருமாவெனவேககாயநதமருந
 சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே (8)

சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே
 மாவெனபெய்திரின்னேறணுகிரங்குசண்டாய
 ராலமறைமொருமாவெனவேககாயநதமருந
 சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே. (9)

சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே
 மாவெனபெய்திரின்னேறணுகிரங்குசண்டாய
 ராலமறைமொருமாவெனவேககாயநதமருந
 சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே. (10)

சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே.

சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே
 சேர்லாவுயற்காசிரொனப்ரகாசமெயததேசிகனே